Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 178/2002**

(2002. gada 28. janvāris),

ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu

(OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 1642/2003 (2003. gada 22. jūlijs)	L 245	4	29.9.2003.
►M2	Komisijas Regula (EK) Nr. 575/2006 (2006. gada 7. aprīlis)	L 100	3	8.4.2006.
►M3	Komisijas Regula (EK) Nr. 202/2008 (2008. gada 4. marts)	L 60	17	5.3.2008.
►M4	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 596/2009 (2009. gada 18. jūnijs)	L 188	14	18.7.2009.
►M5	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014 (2014. gada 15. maijs)	L 189	1	27.6.2014.
►M6	Komisijas Regula (ES) 2017/228 (2017. gada 9. februāris)	L 35	10	10.2.2017.
►M7	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis)	L 117	1	5.5.2017.
►M8	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1243 (2019. gada 20. jūnijs)	L 198	241	25.7.2019.
►M9	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1381 (2019. gada 20. jūnijs)	L 231	1	6.9.2019.
►M10	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2024/908 (2024. gada 17. janvāris)	L 908	1	20.3.2024.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 178/2002

(2002. gada 28. janvāris),

ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu

I NODAĻA

JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis un joma

1. Šī regula ir pamats tam, lai saistībā ar pārtiku nodrošinātu cilvēku veselības un patērētāju interešu augstu aizsardzības līmeni, jo īpaši ņemot vērā atšķirības pārtikas, tostarp tradicionālo produktu, piegādē, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību.

Ar to nosaka kopējos principus un pienākumus, stingri zinātniska pamata nodrošināšanas līdzekļus, efektīvu organizatorisko kārtību un procedūras, kas ir lēmumu pieņemšanas pamatā jautājumos par pārtikas un barības nekaitīgumu.

2. Šā panta 1. punkta mērķiem šajā regulā izstrādāti vispārīgi principi, kas Kopienas un valsts līmenī reglamentē pārtiku un barību vispār, un jo īpaši pārtikas un barības nekaitīgumu.

Ar šo regulu izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

Šajā regulā izstrādātas procedūras attiecībā uz jautājumiem, kam ir tieša vai netieša ietekme uz pārtikas un barības nekaitīgumu.

3. Šī regula attiecas uz visiem pārtikas un barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmiem. Tā neattiecas uz produktu primāro ražošanu savam patēriņam vai pārtikas sagatavošanu, manipulācijām ar to vai uzglabāšanu mājās savam patēriņam.

2. pants

"Pārtikas" definīcija

Šajā regulā, "pārtika" (jeb "pārtikas produkts") ir jebkura apstrādāta, daļēji apstrādāta vai neapstrādāta viela vai produkts, kas paredzēts cilvēkiem uzturam vai ko saprātīgi paredzamos apstākļos cilvēki varētu lietot uzturā.

Pie "pārtikas" pieder dzērieni, košļājamās gumijas un jebkura viela, tostarp ūdens, kas apzināti pievienota pārtikai tās ražošanas, sagatavošanas vai apstrādes laikā. Pie pārtikas pieder ūdens aiz atbilstības punkta, kā definēts Direktīvas 98/83/EK 6. pantā un neierobežojot Direktīvas 80/778/EEK un Direktīvas 98/83/EK prasības.

Pie "pārtikas" nepieder:

a) dzīvnieku barība;

▼B

b) dzīvi dzīvnieki, ja vien tie nav sagatavoti laišanai tirgū patēriņam cilvēku uzturā;

c) augi pirms novākšanas;

d) zāles Padomes Direktīvas 65/65/EEK ([1]) un Padomes Direktīvas 92/73/EEK ([2]) nozīmē;

e) kosmētiskie līdzekļi Padomes Direktīvas 76/768/EEK ([3]) nozīmē;

f) tabaka un tabakas izstrādājumi Padomes Direktīvas 89/622/EEK ([4]) nozīmē;

g) narkotiskās vai psihotropās vielas ANO 1961. gada Vienotās Konvencijas par narkotiskajām vielām un ANO 1971. gada Konvencijas par psihotropām vielām nozīmē;

h) atliekas un piesārņotāji;

▼M7

i) medicīniskās ierīces Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/745 ([5]) nozīmē.

▼B

3. pants

Citas definīcijas

Šajā regulā:

1. "pārtikas aprites tiesību akti" ir normatīvi un administratīvi akti, kas Kopienas vai valsts līmenī reglamentē pārtiku vispār, un jo īpaši pārtikas nekaitīgumu; tie attiecas uz jebkuru pārtikas — kā arī barības, ko ražo produktīviem dzīvniekiem vai ko izbaro šādiem dzīvniekiem — ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmu;

2. "pārtikas uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, kas nes peļņu vai ne, publisks vai privāts, kas saistīts ar jebkuru pārtikas ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmu;

3. "uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas apritē", ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kura atbildīga par to, lai tiktu nodrošināts, ka viņa/viņas kontrolē esošais pārtikas uzņēmums izpilda pārtikas aprites tiesību aktu prasības;

4. "barība" (jeb "lopbarība") ir jebkura pārstrādāta, daļēji pārstrādāta vai nepārstrādāta viela vai produkts, tostarp piedevas, ko paredzēts izbarot dzīvniekiem;

([1]) OV 22, 9.2.1965., 369. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/39/EEK (OV L 214, 24.8.1993., 22. lpp.).
([2]) OV L 297, 13.10.1992., 8. lpp.
([3]) OV L 262, 27.9.1976., 169. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2000/41/EK (OV L 145, 20.6.2000., 25. lpp.).
([4]) OV L 359, 8.12.1989., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/41/EEK (OV L 158, 11.6.1992., 30. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

▼B

5. “barības uzņēmums” ir jebkurš uzņēmums, kas nes peļņu vai ne, ir publisks vai privāts, kas saistīts ar jebkuru barības ražošanas, izgatavošanas, pārstrādes, uzglabāšanas, pārvadāšanas vai izplatīšanas operāciju, tostarp ar jebkuru ražotāju, kas ražo, pārstrādā vai uzglabā barību dzīvnieku barošanai savā saimniecībā;

6. “uzņēmējs, kas iesaistīts barības apritē”, ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kura atbildīga par to, lai tiktu nodrošināts, ka viņa/viņas kontrolē esošais barības uzņēmums izpilda barības aprites tiesību aktu prasības;

7. “mazumtirdzniecība” ir manipulācijas ar pārtiku un/vai tās apstrāde, un tās uzglabāšana tirdzniecības vai piegādes vietā galapatērētājam, tostarp izplatīšanas vietās, ēdināšanas uzņēmumos, uzņēmumu un iestāžu ēdnīcās, restorānos un citos līdzīgos pārtikas pakalpojumu uzņēmumos, veikalos, lielveikalu izplatīšanas centros un vairumtirdzniecības punktos;

8. “laišana tirgū” ir pārtikas vai barības turēšana pārdošanas nolūkā, tostarp piedāvāšana pārdošanai vai jebkura cita veida nodošana par maksu vai bez tās, un pārdošana, izplatīšana un citāda nodošana;

9. “risks” ir apdraudējuma rezultātā radušās negatīvas ietekmes uz veselību varbūtība un minētās ietekmes nopietnība;

10. “riska analīze” ir process, ko veido trīs savstarpēji saistītas daļas: riska novērtējums, riska pārvaldība un riska paziņošana;

11. “riska novērtējums” ir zinātniski pamatots process, ko veido četri posmi: apdraudējuma identificēšana, apdraudējuma raksturojums, iedarbības novērtējums un riska raksturojums;

12. “riska pārvaldība” ir no riska novērtējuma atšķirīgs process, kurā izsver politikas alternatīvas, apspriežoties ar ieinteresētajām personām, ņemot vērā riska novērtējumu un citus tiesiskus faktorus un vajadzības gadījumā izraugoties atbilstīgus profilakses un kontroles pasākumus;

13. “riska paziņošana” ir informācijas un atzinumu interaktīva apmaiņa visā riska analīzes procesā attiecībā uz apdraudējumu un risku, ar risku saistītiem faktoriem un riska uztveri starp riska novērtētājiem, riska pārvaldītājiem, patērētājiem, pārtikas un barības uzņēmumiem, akadēmisko sabiedrību un citām ieinteresētajām personām, tostarp riska novērtējuma rezultātu izskaidrošana un riska pārvaldības lēmumu pamatojums;

14. “apdraudējums” ir bioloģisks, ķīmisks vai fizisks aģents pārtikā vai barībā vai tāds pārtikas vai barības stāvoklis, kas potenciāli var izraisīt negatīvu ietekmi uz veselību;

15. “izsekojamība” ir spēja visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos izsekot un atrast jebkuru pārtiku, barību,produktīvo dzīvnieku vai vielu, ko paredzēts vai ko varētu pievienot pārtikai vai barībai;

▼B

16. “ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi” ir visi posmi, tostarp imports, no pārtikas primārās ražošanas, to ieskaitot, līdz tās uzglabāšanai, pārvadāšanai, pārdošanai vai piegādei galapatērētājam, tās ieskaitot, un attiecīgā gadījumā barības importēšana, ražošana, izgatavošana, uzglabāšana, pārvadāšana, izplatīšana, pārdošana un piegāde;

17. “primārā ražošana” ir primāro produktu ražošana vai audzēšana, tostarp ražas novākšana, slaukšana un saimniecībā audzētu dzīvnieku ražošana pirms nokaušanas. Tā iekļauj arī medības, zveju un savvaļas produktu vākšanu;

18. “galapatērētājs” ir pēdējais pārtikas produkta patērētājs, kurš neizmantos pārtiku uzņēmējdarbībā, kas saistīta ar pārtikas apriti.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI PĀRTIKAS APRITES TIESĪBU AKTI

4. pants

Joma

1. Šī nodaļa attiecas uz jebkuras pārtikas — kā arī barības, ko ražo produktīviem dzīvniekiem vai ko izbaro šādiem dzīvniekiem — ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmu.

2. Šīs regulas 5. līdz 10. pantā noteiktie principi veido vispārīgu horizontāla rakstura sistēmu, kas jāņem vērā, veicot pasākumus.

3. Lai izpildītu 5. līdz 10. panta prasības, pastāvošos pārtikas aprites tiesību aktu principus un procedūras savstarpēji pielāgo pēc iespējās drīz un vēlākais līdz 2007. gada 1. janvārim.

4. Līdz tam laikam un atkāpjoties no 2. punkta, spēkā esošos tiesību aktus ievieš, ņemot vērā 5. līdz 10. pantā noteiktos principus.

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI PĀRTIKAS APRITES TIESĪBU AKTU PRINCIPI

5. pants

Vispārīgi mērķi

1. Pārtikas aprites tiesību aktiem ir viens vai vairāki vispārīgi mērķi, proti, augsts cilvēku dzīvības un veselības, kā arī patērētāju interešu aizsardzības līmenis, tostarp godīga pārtikas tirdzniecības prakse, attiecīgā gadījumā ņemot vērā dzīvnieku veselības un labturības, augu veselības un vides aizsardzību.

2. Pārtikas aprites tiesību aktu mērķis ir panākt tādas pārtikas un barības brīvu apriti Kopienā, kura izgatavota vai ko pārdod saskaņā ar šīs nodaļas vispārīgajiem principiem un prasībām.

3. Ja pastāv starptautiskie standarti vai ja tie noteikti tiks izstrādāti, tad tos ņem vērā, izstrādājot vai pieņemot pārtikas aprites tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad tādi standarti vai to daļas būtu neefektīvs vai

▼B

nepiemērots līdzeklis pārtikas aprites tiesību aktu likumīgo mērķu sasniegšanai, vai ja ir attiecīgs zinātnisks pamatojums, vai ja to rezultātā aizsardzības līmenis būtu citāds, nekā atzīts par piemērotu Kopienā.

6. pants

Riska analīze

1. Lai sasniegtu vispārīgo mērķi, proti, cilvēku veselības un dzīvības augsta līmeņa aizsardzību, pārtikas aprites tiesību aktu pamatā ir riska analīze, izņemot gadījumus, kad tas neatbilst apstākļiem vai konkrētā pasākuma iedabai.

2. Riska novērtēšanu pamato ar pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem un veic neatkarīgi, objektīvi un pārredzami.

3. Lai sasniegtu pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgos mērķus, kas noteikti 5. pantā, veicot riska pārvaldību, ņem vērā riska novērtēšanas rezultātus, un jo īpaši 22. pantā norādītās Iestādes atzinumus, citus faktorus, kas attiecas uz konkrēto jautājumu, un 7. panta 1. punktā noteiktajos apstākļos — piesardzības principu.

▼M9

4. Riska paziņošana palīdz sasniegt mērķus un atbilst vispārīgajiem principiem, kas noteikti 8.a un 8.b pantā.

▼B

7. pants

Piesardzības princips

1. Īpašos apstākļos, kad, novērtējot pieejamo informāciju, identificēta iespējama kaitīga ietekme uz veselību, bet nav zinātniskas pārliecības, var pieņemt riska pārvaldības pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Kopienas izraudzīto augsto veselības aizsardzības līmeni, līdz saņem turpmāku zinātnisko informāciju par pilnīgāku riska novērtējumu.

2. Pasākumi, kas pieņemti, pamatojoties uz 1. punktu, ir proporcionāli un ierobežo tirdzniecību ne vairāk, kā vajadzīgs, lai sasniegtu Kopienas izraudzīto augsto veselības aizsardzības līmeni, ņemot vērā tehnisko un ekonomisko iespējamību un citus faktorus, ko uzskata par atbilstīgiem attiecīgajā jautājumā. Minētos pasākumus pārskata sapratīgā laikā, kas atkarīgs no tā, kāda ir identificētā riska dzīvībai vai veselībai iedaba, un tās zinātniskās informācijas veida, kura vajadzīga, lai gūtu lielāku zinātnisku pārliecību un veiktu pilnīgāku riska novērtējumu.

8. pants

Patērētāju interešu aizsardzība

1. Pārtikas aprites tiesību aktu mērķis ir aizsargāt patērētāju intereses, un ar tiem patērētājiem nodrošina pamatu, lai izdarītu uz informāciju balstītu izvēli attiecībā uz pārtikas produktiem, ko viņi lieto uzturā. To mērķis ir novērst:

a) krāpniecisku vai maldinošu praksi;

b) pārtikas produktu viltošanu; un

c) jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju.

▼M9

1.A IEDAĻA

RISKA PAZIŅOŠANA

8.a pants

Riska paziņošanas mērķi

Ņemot vērā riska novērtētāju un riska pārvaldītāju attiecīgos uzdevumus, riska paziņošana ir orientēta uz šādiem mērķiem:

a) visā riska analīzes procesā uzlabot informētību un izpratni par konkrētajiem aplūkotajiem jautājumiem, tostarp gadījumos, kad zinātniskajā novērtējumā ir atšķirības;

b) nodrošināt konsekvenci, pārredzamību un precizitāti riska pārvaldības ieteikumu un lēmumu formulēšanā;

c) nodrošināt stabilu pamatu, tostarp attiecīgā gadījumā zinātnisku pamatu, riska pārvaldības lēmumu izprašanai;

d) uzlabot vispārējo riska analīzes lietderību un efektivitāti;

e) sekmēt sabiedrības izpratni par riska analīzi, tostarp par attiecīgajiem riska novērtētāju un riska pārvaldītāju uzdevumiem un pienākumiem, lai vairotu uzticēšanos šā procesa iznākumam;

f) nodrošināt, lai tiktu attiecīgi iesaistīti patērētāji, barības un pārtikas nozares uzņēmumi, akadēmiskās aprindas un visas citas ieinteresētās personas;

g) nodrošināt, lai attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar pārtikas apriti, notiktu pienācīga un pārredzama informācijas apmaiņa ar ieinteresētajām personām;

h) nodrošināt informācijas sniegšanu patērētājiem par riska novēršanas stratēģijām; un

i) palīdzēt cīnīties pret nepatiesas informācijas izplatīšanu un tās avotiem.

8.b pants

Vispārīgie riska paziņošanas principi

Ņemot vērā attiecīgos riska novērtētāju un riska pārvaldītāju uzdevumus, riska paziņošana:

a) nodrošina, lai, balstoties uz pārredzamības, atklātības un atsaucības principiem, interaktīvā veidā un laikus notiktu precīzas un visas attiecīgās informācijas apmaiņa ar visām ieinteresētajām personām;

b) ikvienā riska analīzes posmā no brīža, kad tiek formulēts pieprasījums sniegt zinātnisku konsultāciju, līdz brīdim, kad tiek sniegts riska novērtējums un pieņemti riska pārvaldības lēmumi, sniedz pārredzamu informāciju, tostarp par to, kā riska pārvaldības lēmumi tika pieņemti un kādi faktori tika ņemti vērā;

▼M9

c) ņem vērā visu ieinteresēto personu priekšstatus par risku;

d) atvieglina saprašanos un dialogu starp visām ieinteresētajām personām; un

e) notiek skaidri un saprotami, arī tiem, kuri procesā nav iesaistīti tieši vai kuriem nav zinātniskas pamatinformācijas, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā piemērojamos tiesību aktu noteikumus par konfidencialitāti un datu aizsardzību.

8.c pants

Vispārīgais riska paziņošanas plāns

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vispārīgu riska paziņošanas plānu, lai saskaņā ar 8.b pantā izklāstītajiem vispārīgajiem principiem sasniegtu 8.a pantā minētos mērķus. Komisija minēto vispārīgo plānu regulāri atjaunina, ņemot vērā tehnisko un zinātnisko progresu un gūto pieredzi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 58. panta 2. punktā. Gatavojot minētos īstenošanas aktus, Komisija apspriežas ar Iestādi.

2. Ar vispārīgo riska paziņošanas plānu sekmē integrētu riska paziņošanas satvaru, kuru gan Savienības, gan valsts līmenī saskaņoti un sistemātiski ievēro gan riska novērtētāji, gan riska pārvaldītāji. Tajā:

a) nosaka galvenos faktorus, kas jāņem vērā, kad tiek apsvērts, kāda veida un līmeņa darbības riska paziņošanā ir vajadzīgas;

b) nosaka dažādos riska paziņošanas darbību veidus un pakāpes un, ņemot vērā attiecīgo mērķauditorijas grupu vajadzības, galvenos piemērotos rīkus un kanālus, ko paredzēts izmantot riska paziņošanas nolūkos;

c) izveido piemērotus koordinācijas un sadarbības mehānismus, lai pastiprinātu riska paziņošanas saskaņotību starp riska novērtētājiem un riska pārvaldītājiem; un

d) izveido attiecīgus mehānismus, ar ko nodrošina atklātu dialogu starp patērētājiem, barības un pārtikas nozares uzņēmumiem, akadēmiskajām aprindām un visām citām ieinteresētajām personām, un to attiecīgu iesaisti.

▼B

2. IEDAĻA

PĀRREDZAMĪBAS PRINCIPI

9. pants

Apspriešanās ar sabiedrību

Sagatavojot, novērtējot un pārskatot pārtikas aprites tiesību aktus, atklāti un pārredzami, tieši vai ar pārstāvniecības struktūru starpniecību apspriežas ar sabiedrību, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams jautājuma steidzamības dēļ.

▼B

10. pants

Sabiedrības informēšana

Neierobežojot Kopienas un valstu tiesību aktu noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, gadījumos, kad ir pamatots iemesls aizdomām, ka pārtika vai barība var radīt risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai, atkarībā no minētā riska iedabas, nopietnības un apjoma, valsts iestādes sper attiecīgus soļus, lai informētu plašu sabiedrību par riska veselībai iedabu, pēc iespējas pilnīgi identificējot pārtiku vai barību, vai pārtikas vai barības veidu, iespējamo risku, un pasākumus, ko veic vai ko veiks, lai no minētā riska izvairītos, lai to samazinātu vai novērstu.

3. IEDAĻA

VISPĀRĒJIE PIENĀKUMI PĀRTIKAS TIRDZNIECĪBĀ

11. pants

Pārtika un barība, ko importē Kopienā

Pārtika un barība, ko importē Kopienā laišanai tirgū, atbilst attiecīgajām pārtikas aprites tiesību aktu prasībām vai nosacījumiem, ko Kopiena atzinusi par vismaz līdzvērtīgiem minētajām prasībām, vai — ja noslēgts īpašs nolīgums starp Kopienu un eksportētājvalsti — tad tajā iekļautajām prasībām.

12. pants

Pārtika un barība, ko eksportē no Kopienas

1. Pārtika un barība, ko eksportē vai reeksportē no Kopienas laišanai tirgū trešā valstī, atbilst attiecīgajām pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, ja vien importētājvalsts iestāžu prasības nav citādas vai ja citādi nav noteikts normatīvos aktos, standartos, prakses kodeksos un citās juridiskās un administratīvās procedūrās, kas var būt spēkā importētājvalstī.

Citos apstākļos, izņemot gadījumus, kad pārtikas produkti ir kaitīgi veselībai vai barība nav nekaitīga, pārtiku un barību var eksportēt vai reeksportēt tikai tad, ja galamērķa valsts kompetentās iestādes informētas par iemesliem, kāpēc attiecīgo pārtiku vai barību nevarētu laist tirgū Kopienā, un apstākļiem, kādos tas nevar notikt, tam ir noteikti piekritušas.

2. Ja piemēro tāda divpusēja nolīguma noteikumus, kurš noslēgts starp Kopienu vai vienu no tās dalībvalstīm un kādu trešo valsti, tad pārtika un barība, ko eksportē no Kopienas vai attiecīgās dalībvalsts uz attiecīgo trešo valsti, atbilst minētajiem noteikumiem.

13. pants

Starptautiskie standarti

Neierobežojot savas tiesības un pienākumus, Kopiena un dalībvalstis:

▼B

a) veicina starptautisko tehnisko pārtikas un barības standartu, kā arī sanitāro un fitosanitāro standartu izstrādi;

b) veicina koordināciju darbam ar pārtikas un barības standartiem, ko sākušas starptautiskās valstiskās un nevalstiskās organizācijas;

c) atbilstīgā un piemērotā gadījumā veicina līgumu izstrādi par īpašo ar pārtiku un barību saistīto pasākumu līdzvērtības atzīšanu;

d) pievērš īpašu uzmanību attīstības valstu īpašajām attīstības, finanšu un tirdzniecības vajadzībām, lai nodrošinātu, ka starptautiskie standarti nerada nevajadzīgus šķēršļus eksportam no attīstības valstīm;

e) veicina saskaņotību starp pārtikas aprites tiesību aktiem un starptautiskajiem tehniskajiem standartiem, nodrošinot arī, ka nesamazinās augstais aizsardzības līmenis, kas pieņemts Kopienā.

4. IEDAĻA

PĀRTIKAS APRITES TIESĪBU AKTU VISPĀRĪGAS PRASĪBAS

14. pants

Pārtikas nekaitīguma prasības

1. Pārtiku nelaiž tirgū, ja tā nav nekaitīga.

2. Uzskata, ka pārtika nav nekaitīga, ja domā, ka tā:

a) var kaitēt veselībai;

b) nav derīga lietošanai cilvēku uzturā.

3. Nosakot, vai pārtika nav nekaitīga, ņem vērā:

a) parastos apstākļus, kādos patērētājs lieto pārtiku, un apstākļus katrā ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā; un

b) informāciju, ko sniedz patērētājam, tostarp informāciju uz etiķetes vai citu patērētājam parasti pieejamu informāciju par to, kā izvairīties no īpašas negatīvas ietekmes uz veselību, ko izraisa kāds konkrēts pārtikas produkts vai konkrētas kategorijas pārtikas produkti.

4. Nosakot, vai pārtika var kaitēt veselībai, ņem vērā:

a) ne tikai minētās pārtikas iespējamo tūlītējo un/vai īstermiņa un/vai ilgtermiņa ietekmi uz tās personas veselību, kura to lieto uzturā, bet arī ietekmi uz nākamajām paaudzēm;

b) iespējamo kumulatīvo toksisko iedarbību;

c) konkrētas kategorijas patērētāju veselības jutīgumu, ja pārtika ir paredzēta minētajās kategorijas patērētājiem.

5. Nosakot, vai pārtika ir nederīga lietošanai cilvēku uzturā, ņem vērā, vai pārtika cilvēku uzturā atbilstīgi tās paredzētajai lietošanai nav lietojama piesārņojuma dēļ, ko radījis kāds svešķermenis vai kas cits, vai pūšanas, bojāšanās vai trūdēšanas dēļ.

▼B

6. Ja kāds pārtikas produkts, kurš nav nekaitīgs, ir daļa no pārtikas partijas vai sūtījuma, kas ir no vienas un tās pašas klases precēm vai precēm ar vienu un to pašu aprakstu, tad pieņem, ka visa pārtika šajā partijā vai sūtījumā nav nekaitīga, ja vien pēc rūpīga novērtējuma nav pierādījumu, ka atlikusī partija vai sūtījums ir nekaitīgs.

7. Pārtiku, kas atbilst īpašiem Kopienas noteikumiem, kuri reglamentē pārtikas nekaitīgumu, uzskata par nekaitīgu, ciktāl tas skar aspektus, uz kuriem attiecas minētie īpašie Kopienas noteikumi.

8. Pārtikas atbilstība īpašiem noteikumiem, kas uz to attiecas, neliedz kompetentajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai noteiktu ierobežojumus tās laišanai tirgū vai lai pieprasītu to izņemt no tirgus, ja ir pamatotas aizdomas, ka minētā pārtika nav nekaitīga, kaut gan šāda atbilstība pastāv.

9. Ja nav īpašu Kopienas noteikumu, tad pārtiku uzskata par nekaitīgu, ja tā atbilst īpašajiem valsts tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē pārtikas nekaitīgumu tajā dalībvalstī, kuras teritorijā minēto pārtiku laiž tirgū, un ja tādi noteikumi ir izstrādāti un tos piemēro, neierobežojot Līgumu, jo īpaši tā 28. un 30. pantu.

15. pants

Barības nekaitīguma prasības

1. Barību nelaiž tirgū un neizbaro nevienam produktīvajam dzīvniekam, ja tā nav nekaitīga.

2. Uzskata, ka barību nav nekaitīga tās paredzētajai izmantošanai, ja domā, ka:

— tai ir negatīva ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību,

— pārtiku, kas iegūta no produktīvajiem dzīvniekiem, tā padara tādu, kas nav nekaitīga patēriņam cilvēku uzturā.

3. Ja barība, kuru identificē kā neatbilstīgu barības nekaitīguma prasībām, ir daļa no barības partijas vai sūtījuma, kas ir no vienas un tās pašas klases precēm vai precēm ar vienu un to pašu aprakstu, tad pieņem, ka visa barība šajā partijā vai sūtījumā ir neatbilstīga, ja vien pēc rūpīga novērtējuma nav pierādījumu, ka atlikusī partija vai sūtījums atbilst barības nekaitīguma prasībām.

4. Barību, kas atbilst īpašiem Kopienas noteikumiem, kuri reglamentē barības nekaitīgumu, uzskata par nekaitīgu, ciktāl tas skar aspektus, uz kuriem attiecas minētie īpašie Kopienas noteikumi.

5. Barības atbilstība īpašiem noteikumiem, kas uz to attiecas, neliedz kompetentajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai noteiktu ierobežojumus tās laišanai tirgū vai lai pieprasītu tās izņemšanu no tirgus, ja ir pamatotas aizdomas, ka minētā barība nav nekaitīga, kaut gan šāda atbilstība pastāv.

6. Ja nav īpašu Kopienas noteikumu, tad barību uzskata par nekaitīgu, ja tā atbilst īpašajiem valsts tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē barības nekaitīgumu tajā dalībvalstī, kuras teritorijā minētā barība ir apritē, un ja tādi noteikumi ir izstrādāti un to piemēro, neierobežojot Līgumu, jo īpaši tā 28. un 30. pantu.

▼B

16. pants

Noformējums

Neierobežojot konkrētākus pārtikas aprites tiesību aktu noteikumus, pārtikas vai barības marķējums, reklāma un noformējums, tostarp to forma, izskats vai iepakojums, izmantotie iepakojuma materiāli, veids, kā tie izkārtoti un kā novietoti, kā arī informācija, kas par tiem pieejama ar jebkura saziņas līdzekļa starpniecību, nemaldina patērētājus.

17. pants

Pienākumi

1. Uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos uzņēmumos, kas atrodas viņu pārziņā, nodrošina, lai pārtika vai barība atbilstu pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, kas attiecas uz viņu darbību, un pārbauda, vai minētās prasības ir izpildītas.

2. Dalībvalstīs ir spēkā pārtikas aprites tiesību akti, un tās uzrauga un pārbauda, lai uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos pildītu attiecīgās pārtikas aprites tiesību aktu prasības.

Minētajā nolūkā tajās darbojas oficiālas kontroles sistēma un tiek veiktas citas apstākļiem atbilstīgas darbības, tostarp sabiedrības informēšana par pārtikas un barības nekaitīgumu un risku, pārtikas un barības nekaitīguma uzraudzību, un citas uzraudzības darbības, kas skar visus ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmus.

Dalībvalstis arī izstrādā noteikumus par pasākumiem un sankcijām, ko piemēro par pārtikas un barības aprites tiesību aktu pārkāpšanu. Tādiem pasākumiem un sankcijām jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.

18. pants

Izsekojamība

1. Visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos ir nodrošināts, ka pārtiku, barību, produktīvos dzīvniekus un jebkuras citas vielas, ko paredzēts pievienot vai ko varētu pievienot pārtikai vai barībai, var izsekot.

2. Uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, spēj identificēt jebkuru personu, kas tām piegādājusi pārtiku, barību, produktīvu dzīvnieku vai jebkuru vielu, ko paredzēts pievienot vai ko varētu pievienot pārtikai vai barībai.

Tādēļ minēto uzņēmēju rīcībā ir sistēmas un procedūras, kas dod iespēju pēc pieprasījuma darīt attiecīgo informāciju zināmu kompetentajām iestādēm.

3. Pārtikas un barības apritē iesaistītu uzņēmēju rīcībā ir sistēmas un procedūras, ar ko identificē citus uzņēmumus, kam ir piegādāti minēto uzņēmēju produkti. Attiecīgo informāciju pēc pieprasījuma dara zināmu kompetentajām iestādēm.

▼B

4. Pārtiku vai barību, ko laiž tirgū vai ko varētu laist tirgū Kopienā, pienācīgi marķē vai identificē, lai atvieglotu tās izsekojamību, izmantojot atbilstīgus dokumentus vai informāciju saskaņā ar attiecīgām konkrētāku noteikumu prasībām.

5. Noteikumus šā panta prasību piemērošanai attiecībā uz konkrētām nozarēm var pieņemt saskaņā ar 58. panta 2. punktā noteikto procedūru.

19. pants

Pienākumi attiecībā uz pārtiku: uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē

1. Ja uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas apritē, uzskata vai ja tam ir iemesls uzskatīt, ka pārtika, ko tas importējis, ražojis, pārstrādājis, izgatavojis vai izplatījis, neatbilst pārtikas nekaitīguma prasībām, un ja minētā pārtika vairs nav minētā pārtikas apritē iesaistītā uzņēmēja tiešā kontrolē, tad tas tūlīt sāk procedūru, lai izņemtu attiecīgo pārtiku no tirgus, un paziņo to kompetentajām iestādēm. Ja produkts jau var būt nonācis pie patērētāja, tad minētais tirgus dalībnieks efektīvi un precīzi informē patērētājus par pārtikas izņemšanas iemesliem un vajadzības gadījumā saņem atpakaļ no patērētājiem produktus, kas tiem jau piegādāti, ja citi pasākumi nav pietiekami, lai sasniegtu augstu veselības aizsardzības līmeni.

2. Uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas apritē un atbild par mazumtirdzniecību vai izplatīšanas darbībām, kuras neietekmē pārtikas iepakojumu, marķējumu, nekaitīgumu vai veselumu, sāk procedūru, lai izņemtu no tirgus produktus, kas neatbilst pārtikas nekaitīguma prasībām, un sadarbībā ar ražotājiem, pārstrādātājiem, izgatavotājiem un/vai kompetentajām iestādēm sekmē pārtikas nekaitīgumu, sniedzot attiecīgu informāciju, kas vajadzīga, lai izsekotu pārtiku.

3. Ja uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas apritē, uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka pārtika, ko tas laidis tirgū, var būt kaitīga cilvēku veselībai, tad tas tūlīt paziņo to kompetentajām iestādēm. Minētie uzņēmēji paziņo kompetentajām iestādēm, kāda darbība veikta, lai novērstu risku galapatērētājam, un nekavē un neatrunā nevienu cilvēku no sadarbības ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, ja ar to var izvairīties no riska, ko rada pārtika, vai minēto risku samazināt vai novērst.

4. Uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē, sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, rīkojoties, lai izvairītos no riska, ko rada pārtika, kuru tie piegādā vai ir piegādājuši, vai lai samazinātu minēto risku.

20. pants

Pienākumi attiecībā uz barību: uzņēmēji, kas iesaistīti barības apritē

1. Ja uzņēmējs, kas iesaistīts barības apritē, uzskata vai ja tam ir iemesls uzskatīt, ka barība, ko tas importējis, ražojis, pārstrādājis, izgatavojis vai izplatījis, neatbilst pārtikas nekaitīguma prasībām, tad tas tūlīt sāk procedūras, lai izņemtu attiecīgo barību no tirgus, un paziņo to kompetentajām iestādēm. Tādos apstākļos vai gadījumā, kas norādīts 15. panta 3. punktā, kad partija vai sūtījums neatbilst barības nekaitīguma prasībām, minēto barību iznīcina, ja vien kompetentā iestāde nenolemj citādi. Minētais tirgus dalībnieks efektīvi un precīzi informē

▼B

minētās barības izmantotājus par tās izņemšanas iemesliem un vajadzības gadījumā saņem atpakaļ jau piegādātos produktus, ja citi pasākumi nav pietiekami, lai sasniegtu augstu veselības aizsardzības līmeni.

2. Uzņēmējs, kas iesaistīts barības apritē un atbild par mazumtirdzniecību vai izplatīšanas darbībām, kas neietekmē barības iepakojumu, marķējumu, nekaitīgumu vai veselumu, sāk procedūru, lai izņemtu no tirgus produktus, kas neatbilst barības nekaitīguma prasībām, un sadarbībā ar ražotājiem, pārstrādātājiem, izgatavotājiem un/vai kompetentajām iestādēm veicina barības nekaitīgumu, sniedzot attiecīgu informāciju, kas vajadzīga, lai izsekotu barību.

3. Ja uzņēmējs, kas iesaistīts barības apritē, uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka barība, ko tas laidis tirgū, iespējams, neatbilst barības nekaitīguma prasībām, tad tas tūlīt paziņo to kompetentajām iestādēm. Tas paziņo kompetentajām iestādēm, kāda darbība veikta, lai novērstu risku, ko rada tādas barības izmantošana, un nekavē un neatrunā nevienu cilvēku no sadarbības ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, ja ar to var izvairīties no riska, ko rada barība, vai minēto risku samazināt vai novērst.

4. Uzņēmēji, kas iesaistīti barības apritē, sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, rīkojoties, lai izvairītos no riska, ko rada barība, kuru tie piegādā vai ir piegādājuši.

21. pants

Atbildība

Šīs nodaļas noteikumi neierobežo Padomes Direktīvu 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem ([1]).

III NODAĻA

EIROPAS PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA IESTĀDE

1. IEDAĻA

MISIJA UN UZDEVUMI

22. pants

Iestādes misija

1. Ar šo nodibina Eiropas Pārtikas nekaitīguma Iestādi, še turpmāk "Iestāde".

2. Iestāde sniedz zinātniskas konsultācijas un zinātnisku un tehnisku atbalstu attiecībā uz Kopienas tiesību aktiem un politiku visās sfērās,

([1]) OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/34/EK (OV L 141, 4.6.1999., 20. lpp.).

▼B

kam ir tieša vai netieša ietekme uz pārtikas un barības nekaitīgumu. Tā sniedz neatkarīgu informāciju par visiem jautājumiem minētajās sfērās un paziņo par riskiem.

3. Iestāde veicina augstu cilvēku dzīvības un veselības aizsardzības līmeni, un šajā sakarā tā saistībā ar iekšējā tirgus darbību ņem vērā dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un vidi.

4. Iestāde vāc un analizē datus, lai varētu raksturot un uzraudzīt risku, kam ir tieša vai netieša ietekme uz pārtikas un barības nekaitīgumu.

5. Iestādes misija ir arī sniegt:

a) zinātniskas konsultācijas un zinātnisku un tehnisku atbalstu jautājumos par cilvēku uzturu saistībā ar Kopienas tiesību aktiem un — pēc Komisijas pieprasījuma — palīdzību saistībā ar paziņojumiem par uztura jautājumiem saistībā ar Kopienas veselības programmu;

b) zinātniskus atzinumus citos jautājumos, kas saistīti ar dzīvnieku veselību un labturību un augu veselību;

c) zinātniskus atzinumus par produktiem, kas nav pārtika un barība un ir saistīti ar ģenētiski modificētiem organismiem, kā definēts Direktīvā 2001/18/EK, neierobežojot tajā noteiktās procedūras.

6. Iestāde sniedz zinātniskus atzinumus, kas kalpos kā zinātniskais pamats Kopienas pasākumu izstrādei un pieņemšanai sfērās, kas ir tās misijas jomā.

7. Iestāde veic savus uzdevumus apstākļos, kas dod tai iespēju būt par references centru atbilstīgi tās neatkarībai, sniegto atzinumu un izplatītās informācijas zinātniskajai un tehniskajai kvalitātei, tās veikto procedūru un darbības metožu pārredzamībai un tās centieniem, veicot tai uzticētos uzdevumus.

▼M9

Tā cieši sadarbojas ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas veic Iestādes uzdevumiem līdzīgus uzdevumus, un attiecīgā gadījumā ar attiecīgajām Savienības aģentūrām.

▼B

8. Iestāde, Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai veicinātu efektīvu saskaņu starp riska novērtējuma, riska pārvaldības un riska paziņošanas funkcijām.

9. Dalībvalstis sadarbojas ar Iestādi, lai nodrošinātu tās misijas izpildi.

23. pants

Iestādes uzdevumi

Iestādes uzdevumi ir:

a) sniegt Kopienas iestādēm un dalībvalstīm labākos iespējamos zinātniskos atzinumus visos gadījumos, kas noteikti Kopienas tiesību aktos, un par jebkuru jautājumu, kurš ir tās misijas jomā;

b) sekmēt un koordinēt vienotu riska novērtējuma metožu attīstību sfērās, kas ir tās misijas jomā;

c) sniegt zinātnisku un tehnisku atbalstu Komisijai sfērās, kas ir tās misijas jomā, un — ja tiek pieprasīts — arī riska novērtējuma atzinumu interpretācijā un apsvērumos;

▼B

d) uzdot, lai tiktu veikti zinātniski pētījumi, kas vajadzīgi tās misijas īstenošanai;

e) meklēt, vākt, salīdzināt, analizēt un apkopot zinātniskos un tehniskos datus sfērās, kas ir tās misijas jomā;

f) darboties, lai identificētu un raksturotu potenciālus riskus sfērās, kas ir tās misijas jomā;

g) izveidot organizāciju tīklu sistēmu, kas darbotos sfērās, kas ir tās misijas jomā, un atbildēt par to darbību;

h) ja Komisija pieprasa — tad sniegt zinātnisku un tehnisku palīdzību krīzes vadības procedūrās, ko ieviesusi Komisija attiecībā uz pārtikas un barības nekaitīgumu;

i) ja Komisija pieprasa — tad sniegt zinātnisku un tehnisku palīdzību, lai uzlabotu sadarbību starp Kopienu, kandidātvalstīm, starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm sfērās, kas ir tās misijas jomā;

j) nodrošināt, lai sabiedrība un ieinteresētās personas saņemtu ātru, ticamu, objektīvu un saprotamu informāciju sfērās, kas ir Iestādes misijas jomā;

k) neatkarīgi izteikt savus secinājumus un orientējošus norādījumus par jautājumiem, kas ir tās misijas jomā;

l) uzņemties jebkuru citu uzdevumu, ko, nepārsniedzot Iestādes misijas jomu, tai uztic Komisija.

2. IEDAĻA

ORGANIZĀCIJA

24. pants

Iestādes struktūras

Iestādes struktūras ir:

a) valde;

b) izpilddirektors un viņa personāls;

c) konsultatīvā padome;

d) zinātniskā komiteja un zinātnes ekspertu grupas.

25. pants

Valde

▼M9

1. Katra dalībvalsts par saviem pārstāvjiem valdē nominē vienu valdes locekli un vienu viņa vietnieku. Šādi nominētos locekļus un vietniekus ieceļ Padome, un tiem ir balsstiesības.

1.a Papildus 1. punktā minētajiem locekļiem un viņu vietniekiem valdē ir:

a) divi balsstiesīgi locekļi un divi viņu vietnieki, kurus kā tās pārstāvjus iecēlusi Komisija;

b) divi balsstiesīgi locekļi, kurus iecēlis Eiropas Parlaments;

▼M9

c) četri balsstiesīgi locekļi un četri viņu vietnieki kā pilsoniskās sabiedrības un pārtikas aprites ķēdes interešu pārstāvji, proti, viens loceklis un viens vietnieks no patērētāju organizācijām, viens loceklis un viens vietnieks no vides nevalstiskajām organizācijām, viens loceklis un viens vietnieks no lauksaimnieku organizācijām un viens loceklis un viens vietnieks no nozaru organizācijām.

Pirmās daļas c) apakšpunktā minētos locekļus un viņu vietniekus, pamatojoties uz Komisijas sastādītu un Padomei nosūtītu sarakstu un apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, ieceļ Padome. Minētajā sarakstā iekļauj vairāk vārdu, nekā ir aizpildāmo amatvietu. Komisijas sagatavoto sarakstu kopā ar attiecīgajiem informatīvajiem dokumentiem Padome nosūta Eiropas Parlamentam. Eiropas Parlaments pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc minētā saraksta saņemšanas savu viedokli var iesniegt izskatīšanai Padomei, kas tad minētos locekļus ieceļ valdē.

1.b Valdes locekļus un viņu vietniekus nominē un ieceļ, pamatojoties uz viņu attiecīgajām speciālajām zināšanām un speciālajām zināšanām pārtikas piegādes ķēdes tiesību aktu un politikas jomā, tostarp riska novērtēšanas jomā, vienlaikus nodrošinot, lai valdē būtu attiecīgās speciālās zināšanas vadības, administrācijas, finanšu un juridiskajos jautājumos.

2. Locekļu un vietnieku pilnvaru laiks ir četri gadi, un to var atjaunot. Tomēr 1.a punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto locekļu un vietnieku pilnvaru laiku var atjaunot tikai vienreiz.

▼B

3. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma pieņem Iestādes iekšējos noteikumus. Minētos noteikumus dara publiski pieejamus.

4. Par valdes priekšsēdētāju uz divu gadu termiņu, ko var atjaunināt, Valde ievēl vienu no saviem locekļiem.

5. Valde pieņem savu reglamentu.

▼M9

Ja vien nav paredzēts citādi, valde pieņem lēmumus ar locekļu balsu vairākumu. Vietnieki pārstāv locekļus viņu prombūtnes laikā un balso viņu vārdā.

▼B

6. Valde sanāk pēc priekšsēdētāja uzaicinājuma vai pēc vismaz trešdaļas locekļu pieprasījuma.

7. Valde nodrošina, lai Iestāde īstenotu savu misiju un pildītu tai uzticētos uzdevumus, ievērojot šajā regulā izstrādātos nosacījumus.

8. Līdz katra gada 31. janvārim valde pieņem Iestādes darba programmu nākamajam gadam. Tā pieņem arī pārskatāmu daudzgadu programmu. Valde nodrošina, lai minētās programmas būtu saskaņā ar Komisijas tiesību aktu un politikas prioritātēm pārtikas nekaitīguma sfērā.

▼B

Līdz katra gada 30. martam Valde pieņem vispārīgo ziņojumu par Iestādes darbību iepriekšējā gadā.

▼M1

9. Aģentūrai piemērojamos finanšu noteikumus valde pieņem pēc apspriešanās ar Komisiju. Tajos nedrīkst būt atkāpju no Komisijas Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([1]), ja vien šāda atkāpe nav īpaši vajadzīga Iestādes darbībai un Komisija nav tam iepriekš piekritusi.

▼B

10. Izpilddirektors piedalās Valdes sēdēs bez balsstiesībām un izveido sekretariātu. Valde uzaicina zinātniskās komitejas priekšsēdētāju piedalīties tās sanāksmēs bez balsstiesībām.

26. pants

Izpilddirektors

1. Izpilddirektoru uz piecu gadu termiņu, ko var atjaunot, ieceļ valde no kandidātu saraksta, kuru piedāvā Komisija pēc atklāta konkursa, kas notiek pēc tam, kad *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un citos informācijas avotos publicēts uzaicinājums. Pirms iecelšanas amatā kandidātu, ko izraudzījusies valde, uzaicina tūlīt sniegt paziņojumu Eiropas Parlamentam un atbildēt uz šīs iestādes locekļu jautājumiem. Izpilddirektoru no amata var atlaist ar valdes balsu vairākumu.

2. Izpilddirektors ir Iestādes likumīgais pārstāvis un atbild par:

a) Iestādes ikdienas administratīvo vadību;

b) Iestādes darba programmas priekšlikuma izstrādāšanu, apspriežoties ar Komisiju;

c) valdes pieņemto darba programmu un lēmumu izpildi;

d) to, lai nodrošinātu atbilstīgu zinātnisku, tehnisku un administratīvu atbalstu zinātniskajai komitejai un zinātnes ekspertu grupām;

e) to, lai nodrošinātu, ka Iestāde pilda savus uzdevumus saskaņā ar pasūtītāju prasībām, jo īpaši attiecībā uz sniegto pakalpojumu un iztērētā laika atbilstību;

▼M1

f) iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta sagatavošanu un tās budžeta izpildi;

([1]) OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.; iespiedkļūdas labojums OV L 2, 7.1.2003., 39. lpp.

▼B

g) visiem personāla jautājumiem;

h) sakaru dibināšanu un uzturēšanu ar Eiropas Parlamentu un par regulāra dialoga nodrošināšanu ar attiecīgajām tā komitejām.

▼M1

3. Katru gadu izpilddirektors iesniedz valdei apstiprināšanai:

a) vispārējā ziņojuma projektu, kas attiecas uz visu Iestādes darbību iepriekšējā gadā;

b) darba programmu projektus.

Izpilddirektors pēc tam, kad valde pieņēmusi darba programmas, nosūta tās Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un dalībvalstīm un nodrošina to publicēšanu.

Izpilddirektors pēc tam, kad valde pieņēmusi Iestādes vispārējo ziņojumu, un līdz 15. jūnijam nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, un nodrošina tā publicēšanu.

Izpilddirektors ik gadu nosūta budžeta lēmējinstitūcijai visu informāciju, kas attiecas uz novērtēšanas procedūru rezultātu.

_____

▼B

27. pants

Konsultatīvā padome

1. Konsultatīvās padomes locekļi ir pārstāvji no dalībvalstu kompetentajām struktūrām, kas pilda Iestādes uzdevumiem līdzīgus uzdevumus, — pa vienam izraudzītam pārstāvim no katras dalībvalsts. Pārstāvjus var aizstāt to vietnieki, ko ieceļ tajā pašā laikā.

2. Konsultatīvās padomes locekļi nedrīkst būt valdes locekļi.

3. Konsultatīvā padome konsultē izpilddirektoru par viņa pienākumu izpildi, ievērojot šo regulu, jo īpaši par Iestādes darba programmas plāna izstrādāšanu. Izpilddirektors var arī pieprasīt konsultatīvajai padomei konsultāciju prioritāšu noteikšanā attiecībā uz zinātnisko atzinumu pieprasījumiem.

4. Ar konsultatīvās padomes starpniecību notiek informācijas apmaiņa par potenciālo risku un zināšanu apkopošana. Tā nodrošina ciešu sadarbību starp Iestādi un dalībvalstu kompetentajām struktūrām jo īpaši šādos gadījumos:

a) izvairīšanās no Iestādes zinātnisko pētījumu dublēšanās ar dalībvalstu pētījumiem saskaņā ar 32. pantu;

b) apstākļos, kas precizēti 30. panta 4. punktā, ja ir jāsadarbojas Iestādei un kādai valsts struktūrai;

▼B

c) saskaņā ar 36. panta 1. punktu veicinot to Eiropas organizāciju tīkla darbību, kuras darbojas sfērās, kas ir Iestādes misijas jomā;

d) ja Iestāde vai kāda dalībvalsts identificē potenciālu risku.

5. Konsultatīvās padomes priekšsēdētājs ir izpilddirektors. Tā regulāri sanāk pēc priekšsēdētāja uzaicinājuma vai pēc vismaz vienas trešdaļas tās locekļu pieprasījuma, un ne retāk kā četras reizes gadā. Tās darbības procedūras precizē Iestādes iekšējos noteikumos un dara publiski pieejamas.

6. Iestāde nodrošina tehnisko un loģistisko atbalstu, kas vajadzīgs konsultatīvajai padomei, un izveido sekretariātu tā sanāksmēm.

7. Komisijas dienestu pārstāvji var piedalīties konsultatīvās padomes darbā. Izpilddirektors var uzaicināt piedalīties pārstāvjus no Eiropas Parlamenta un no citām attiecīgām struktūrām.

Ja konsultatīvā padome apspriež jautājumus, kas minēti 22. panta 5. punkta b) apakšpunktā, tad pārstāvji no dalībvalstu kompetentajām struktūrām, kas veic uzdevumus, kas līdzīgi 22. panta 5. punkta b) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem, var piedalīties konsultatīvās padomes darbā, — katra dalībvalsts izraugās vienu pārstāvi.

28. pants

Zinātniskā komiteja un zinātnes ekspertu grupas

1. Zinātniskā komiteja un pastāvīgās zinātnes ekspertu grupas katra savā kompetences jomā atbild par zinātnisko atzinumu sniegšanu Iestādei, un tām ir iespēja vajadzības gadījumā organizēt atklātu izskatīšanu.

2. Zinātniskā komiteja atbild par vispārējo koordināciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu zinātniskā atzinuma procedūras konsekvenci, jo īpaši attiecībā uz darba procedūru pieņemšanu un darba metožu saskaņošanu. Tā sniedz atzinumus par daudznozaru jautājumiem, kas ir vairāk nekā vienas zinātnes ekspertu grupas kompetencē, un par jautājumiem, kuri nav nevienas zinātnes ekspertu grupas kompetencē.

Vajadzības gadījumā, un jo īpaši attiecībā uz gadījumiem, kas nav nevienas zinātnes ekspertu grupas kompetencē, zinātniskā komiteja izveido darba grupas. Tādos gadījumos, sagatavojot zinātniskos atzinumus, tā izmanto minēto darba grupu pieredzi.

3. Zinātniskās komitejas locekļi ir zinātnes ekspertu grupu priekšsēdētāji un seši neatkarīgi zinātniskie eksperti, kas nav nevienā zinātnes ekspertu grupā.

4. Zinātnes ekspertu grupu locekļi ir neatkarīgi zinātnes eksperti. Dibinot Iestādi, izveido šādas zinātnes ekspertu grupas:

▼M6

a) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar pārtikas piedevām un aromatizētājiem;

▼B

b) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar piedevām un produktiem vai vielām, ko izmanto dzīvnieku barībā;

▼M2

c) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar augu aizsardzības līdzekļiem un to atliekvielām;

▼B

d) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar ģenētiski modificētiem organismiem;

▼M6

e) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar uzturu, jauniem pārtikas produktiem un pārtikas alergēniem;

▼B

f) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar bioloģisko apdraudējumu;

g) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar piesārņojumu pārtikas aprites ķēdē;

h) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar dzīvnieku veselību un labturību;

▼M2

i) zinātnes ekspertu grupu jautājumos, kas saistīti ar augu veselību;

▼M10

j) Pārtikas fermentu ekspertu grupa;

k) Pārtikas kontaktmateriālu ekspertu grupa.

▼M8

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 57.a pantu, lai pēc iestādes pieprasījuma grozītu šā punkta pirmo daļu attiecībā uz zinātnes ekspertu grupu skaitu un nosaukumiem, ņemot vērā tehnisko un zinātnisko attīstību.

▼M9

5. Zinātniskās komitejas locekļus, kas nav zinātnes ekspertu grupu locekļi, un zinātnes ekspertu grupu locekļus pēc izpilddirektora priekšlikuma uz atjaunojamu, piecus gadus ilgu pilnvaru laiku ieceļ valde – pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, attiecīgajos vadošajos zinātniskajos izdevumos un Iestādes tīmekļa vietnē ir bijis publicēts uzaicinājums izteikt ieinteresētību. Iestāde šādu uzaicinājumu izteikt ieinteresētību publicē pēc tam, kad ir informējusi dalībvalstis par nepieciešamajiem kritērijiem un speciālo zināšanu jomām.

Dalībvalstis:

a) uzaicinājumu izteikt ieinteresētību publicē savu kompetento iestāžu tīmekļa vietnēs un to kompetento struktūru tīmekļa vietnēs, kuras veic uzdevumus, kas ir līdzīgi Iestādes uzdevumiem;

b) informē attiecīgās zinātniskās organizācijas, kas atrodas to teritorijā;

c) mudina iespējamos kandidātus pieteikties; un

d) veic visus piemērotos pasākumus uzaicinājuma izteikt ieinteresētību atbalstam.

5.a Zinātniskās komitejas locekļus, kuri nav zinātnes ekspertu grupu locekļi, un zinātnes ekspertu grupu locekļus atlasa un ieceļ saskaņā ar šādu procedūru:

a) pamatojoties uz pieteikumiem, kuri ir saņemti pēc uzaicinājuma izteikt ieinteresētību, izpilddirektors sagatavo piemērotu kandidātu saraksta projektu, kurā ir vismaz divtik daudz kandidātu, cik ir nepieciešams, lai aizpildītu zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu

▼M9

grupu locekļu amatvietas, un saraksta projektu nosūta valdei, tajā norādot konkrētās daudznozaru speciālās zināšanas, kas ir vajadzīgas katrā zinātnes ekspertu grupā;

b) pamatojoties uz minēto saraksta projektu, valde ieceļ tos zinātniskās komitejas locekļus, kuri nav zinātnes ekspertu grupu locekļi, un zinātnes ekspertu grupu locekļus un sastāda rezerves kandidātu sarakstu zinātniskajai komitejai un zinātnes ekspertu grupām;

c) zinātniskās komitejas locekļu, kuri nav zinātnes ekspertu grupu locekļi, un zinātnes ekspertu grupu locekļu atlases procedūra un iecelšana notiek, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

i) augsta līmeņa zinātniskā lietpratība;

ii) neatkarība un interešu konflikta neesamība saskaņā ar 37. panta 2. punktu un Iestādes neatkarības politiku un minētās politikas īstenošanu attiecībā uz zinātnes ekspertu grupu locekļiem;

iii) atbilstība tam, kādas daudznozaru speciālās zināšanas un kāds valodu režīms vajadzīgi zinātnes ekspertu grupā, kurā kandidātus paredzēts iecelt;

d) ja kandidātiem ir vienāda zinātniskā lietpratība, valde nodrošina, lai ar iecelšanu tiktu panākts iespējami plašākais ģeogrāfiskais sadalījums.

5.b Ja Iestāde konstatē, ka vienā vai vairākās zinātnes ekspertu grupās trūkst kādu speciālo zināšanu, izpilddirektors ierosina valdei saskaņā ar 5. un 5.a punktā izklāstīto procedūru zinātnisko ekspertu grupās iecelt papildu locekļus.

5.c Valde, balstoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem noteikumus par 5.a un 5.b punktā noteikto procedūru detalizējumu un laika grafiku.

5.d Dalībvalstis un zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļu darba devēji atturas dot minētajiem locekļiem vai ārējiem ekspertiem, kas piedalās zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu darba grupās, jebkādus rīkojumus, kas ir nesavienojami ar minēto locekļu un ekspertu individuālajiem uzdevumiem vai ar Iestādes uzdevumiem, pienākumiem un neatkarību.

5.e Iestāde zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupas to uzdevumu veikšanā atbalsta, organizējot šo grupu darbu, jo īpaši sagatavošanas darbu, kas jāizdara Iestādes darbiniekiem vai 36. pantā minētajām ieceltajām nacionālajām zinātniskajām organizācijām, arī organizējot iespēju, ka tiek gatavoti zinātniski atzinumi, kurus zinātnes ekspertu grupas pirms pieņemšanas zinātniski recenzē.

5.f Katrā zinātnes ekspertu grupā nav vairāk kā 21 loceklis.

5.g Zinātnes ekspertu grupu locekļiem ir piekļuve visaptverošai apmācībai par riska novērtēšanas procesu.

▼B

6. Zinātniskā komiteja un zinātnes ekspertu grupas katra no savu locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju un divus priekšsēdētāja vietniekus.

▼B

7. Zinātniskā komiteja un zinātnes ekspertu grupas pieņem lēmumus ar locekļu balsu vairākumu. Reģistrē arī mazākuma viedokli.

8. Komisijas dienestu pārstāvjiem ir tiesības būt klāt zinātniskās komitejas, zinātnes ekspertu grupu un viņu darba grupu sanāksmēs. Ja tiek uzaicināti minētie pārstāvji, tad viņi var piedalīties, lai ko izskaidrotu vai sniegtu informāciju, bet viņi nepiedalās apspriešanā.

9. Procedūras attiecībā uz zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu darbību un sadarbību nosaka Iestādes iekšējos noteikumos.

Minētās procedūras skar jo īpaši:

a) to, cik reižu pēc kārtas kāda persona var būt par locekli zinātniskajā komitejā vai zinātnes ekspertu grupā;

▼M9

b) locekļu skaitu katrā zinātnes ekspertu grupā, bet nepārsniedzot 5. f punktā noteikto maksimālo skaitu;

▼B

c) zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļu izdevumu atmaksāšanas kārtību;

d) veidu, kā zinātniskajai komitejai un zinātnes ekspertu grupām uzdod pildīt uzdevumus un iesniedz pieprasījumus sniegt zinātniskos atzinumus;

e) zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu darba grupu izveidi un organizāciju, un iespēju iekļaut minētajās darba grupās neatkarīgus ekspertus;

f) iespēju uzaicināt novērotājus uz zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu sanāksmēm;

g) iespēju organizēt atklātu izskatīšanu.

3. IEDAĻA

DARBĪBA

29. pants

Zinātniskie atzinumi

1. Iestāde sniedz zinātnisku atzinumu:

a) pēc Komisijas pieprasījuma — par jebkuru jautājumu, kas ir tās misijas jomā, un visos gadījumos, kad Kopienas tiesību aktos ir paredzēta Iestādes konsultācija;

b) pēc savas ierosmes, par jautājumiem, kas ir tās misijas jomā.

Eiropas Parlaments vai dalībvalsts var pieprasīt, lai Iestāde sniegtu zinātnisku atzinumu par jautājumiem, kas ir Iestādes misijas jomā.

2. Pieprasījumiem, kas minēti 1. punktā, pievieno papildu informāciju, kurā izskaidrots izskatāmais zinātniskais jautājums un Kopienas intereses.

3. Ja Kopienas tiesību aktos jau nav precizēts termiņš zinātniskā atzinuma sniegšanai, tad Iestāde sniedz zinātnisko atzinumu termiņā, kas norādīts pieprasījumā sniegt atzinumu, izņemot attiecīgi pamatotus gadījumus.

4. Ja par vieniem un tiem pašiem jautājumiem ir iesniegti dažādi pieprasījumi vai ja pieprasījums nav saskaņā ar 2. punktu, vai ja tas ir neskaidrs, tad Iestāde, apspriedusies ar iestādi vai dalībvalsti(–īm),

▼B

kas iesniegusi(–ušas) pieprasījumu, var vai nu atteikt, vai ierosināt grozījumus pieprasījumā sniegt atzinumu. Atteikuma pamatojumu sniedz Iestādei vai dalībvalstij(–īm), kas iesniegusi(–ušas) pieprasījumu.

5. Ja Iestāde jau ir sniegusi zinātnisku atzinumu par kādu konkrētu tematu, par kuru iesniegts pieprasījums, tad Iestāde var pieprasījumu noraidīt, ja tā secina, ka nav jaunu zinātnisku elementu, kas pamatotu atkārtotu izskatīšanu. Atteikuma pamatojumu sniedz Iestādei vai dalībvalstij(–īm), kas iesniegusi(–ušas) pieprasījumu.

▼M8

6. Lai piemērotu šo pantu, Komisija pēc apspriešanās ar Iestādi pieņem:

a) deleģētos aktus saskaņā ar 57.a pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot procedūru, kādu Iestāde piemēro zinātnisko atzinumu pieprasījumiem;

b) īstenošanas aktus, nosakot pamatnostādnes, kas reglamentē to vielu, produktu vai procesu zinātnisko novērtēšanu, uz kuriem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecas sistēma, saskaņā ar kuru jāsaņem iepriekšēja atļauja vai kuri jāieraksta atļautajā sarakstā, jo īpaši, ja Savienības tiesību aktos ir paredzēts vai atļauts, ka pieteikuma iesniedzējs šim nolūkam iesniedz dokumentāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

7. Iestādes iekšējos noteikumos precizē prasības attiecībā uz zinātniskā atzinuma formu, izskaidrojošu papildu informāciju un publicēšanu.

30. pants

Atšķirīgi zinātniski atzinumi

1. Iestāde veic uzraudzību, lai jau sākumā identificētu jebkuru iespējamu atšķirību avotu starp tās zinātniskajiem atzinumiem un atzinumiem, ko sniegušas citas struktūras, kas veic līdzīgus uzdevumus.

2. Ja Iestāde identificē potenciālu atšķirības avotu, tad tā sazinās ar konkrēto struktūru, lai pārliecinātos, vai abām pusēm ir pieejama visa būtiskā zinātniskā informācija un lai identificētu iespējami strīdīgus zinātniskos jautājumus.

3. Ja ir identificēta ievērojama atšķirība attiecībā uz zinātniskiem jautājumiem un attiecīgā struktūra ir kāds Kopienas resors vai kāda no Komisijas zinātniskajām komitejām, tad Iestādei un attiecīgajai struktūrai jāsadarbojas, lai vai nu atrisinātu atšķirības, vai iesniegtu Komisijai kopīgu dokumentu, kurā izskaidrotu strīdīgos zinātniskos jautājumus un identificētu attiecīgās neprecizitātes datos. Minēto dokumentu dara publiski pieejamu.

4. Ja ir identificēta ievērojama atšķirība attiecībā uz zinātniskiem jautājumiem un attiecīgā struktūra ir kādas dalībvalsts struktūra, tad Iestādei un attiecīgajai valsts struktūrai jāsadarbojas, lai vai nu atrisinātu atšķirības, vai sagatavotu kopīgu dokumentu, kurā izskaidrotu strīdīgos zinātniskos jautājumus un identificētu attiecīgās neprecizitātes datos. Minēto dokumentu dara publiski pieejamu.

▼B

31. pants

Zinātniska un tehniska palīdzība

1. Komisija var pieprasīt, lai Iestāde sniegtu zinātnisku vai tehnisku palīdzību jebkurā sfērā, kas ir tās misijas jomā. Zinātniskās un tehniskās palīdzības sniegšana ir uzdevums, kura pamatā ir zinātniskais vai tehniskais darbs, kas saistīts ar vispāratzītiem zinātniskiem vai tehniskiem principiem, kuriem nav vajadzīgs zinātniskās komitejas vai zinātnes ekspertu grupu zinātnisks novērtējums. Starp tādiem uzdevumiem var jo īpaši būt palīdzība Komisijai tehnisko kritēriju izstrādē vai novērtēšanā, kā arī palīdzība Komisijai tehnisko vadlīniju izstrādē.

2. Ja Komisija iesniedz Iestādei zinātniskās vai tehniskās palīdzības pieprasījumu, tad Komisija, vienojoties ar Iestādi, precizē termiņu, kurā minētais uzdevums jāizpilda.

32. pants

Zinātniskie pētījumi

1. Izmantojot labākos pieejamos neatkarīgos zinātniskos resursus, Iestāde uzdod veikt zinātniskos pētījumus, kas vajadzīgi tās misijas izpildei. Veikt tādus pētījumus uzdod atklāti un pārredzami. Iestāde cenšas panākt, lai varētu izvairīties no dalībvalstu vai Kopienas pētījumu programmu dublēšanas un veicina sadarbību, atbilstīgi to koordinējot.

2. Iestāde informē Eiropas Parlamentu, Komisiju un dalībvalstis par savu zinātnisko pētījumu rezultātiem.

▼M9

32.a pants

Pirmsiesniegšanas konsultācijas

1. Ja Savienības tiesību aktos ir paredzēti noteikumi par to, ka Iestādei jāsniedz zinātniskais devums, tostarp zinātnisks atzinums, Iestādes darbinieki pēc potenciāla pieteikuma iesniedzēja vai paziņojuma iesniedzēja pieprasījuma sniedz konsultāciju par pieteikumam vai paziņojumam piemērojamajiem noteikumiem un to, kādam jābūt to saturam, pirms tā iesniegšanas. Šādas Iestādes darbinieku sniegtās konsultācijas neskar to, kā zinātnes ekspertu grupas vēlāk novērtē pieteikumus vai paziņojumus, un attiecībā uz šo novērtēšanu nerada nekādas saistības. Iestādes darbinieki, kas sniedz minēto konsultāciju, nav iesaistīti nekādā zinātniskā vai tehniskā sagatavošanas darbā, kas ir tieši vai netieši saistīts ar pieteikumu vai paziņojumu, kura sakarā tiek sniegta konsultācija.

2. Iestāde savā tīmekļa vietnē publicē vispārējus norādījumus par pieteikumiem un paziņojumiem piemērojamajiem noteikumiem un to, kādam jābūt to saturam, tostarp attiecīgā gadījumā – vispārējus norādījumus par vajadzīgo pētījumu izstrādi.

▼M9

32.b pants

Paziņošana par pētījumiem

1. Iestāde izveido un pārvalda datubāzi, kas aptver pētījumus, kurus uzņēmēji pasūtījuši vai veikuši un ar ko pamato pieteikumu vai paziņojumu, saistībā ar kuru Savienības tiesību aktos ir paredzēti noteikumi par to, ka Iestādei jāsniedz zinātniskais devums, tostarp zinātnisks atzinums.

2. Uzņēmēji 1. punkta vajadzībām Iestādei nekavējoties paziņo nosaukumu un jomu jebkuram pētījumam, ko tie pasūta vai veic, nolūkā pamatot pieteikumu vai paziņojumu, kā arī laboratoriju vai testēšanas infrastruktūras iestādi, kas veic minēto pētījumu, un tā sākuma un plānotos beigu datumus.

3. Šā panta 1. punkta vajadzībām laboratorijas un citas testēšanas infrastruktūras iestādes, kas atrodas Savienībā, Iestādei nekavējoties paziņo nosaukumu un jomu jebkuram pētījumam, ko pasūtījuši uzņēmēji un ko veic šādas laboratorijas vai citas testēšanas infrastruktūras iestādes nolūkā pamatot pieteikumu vai paziņojumu, tā sākuma un plānotos beigu datumus, kā arī šādu pētījumu pasūtījušā uzņēmēja nosaukumu vai vārdu.

Šis punkts *mutatis mutandis* ir piemērojams arī laboratorijām un citām testēšanas infrastruktūras iestādēm, kas atrodas trešās valstīs, ciktāl tā nosaka attiecīgi nolīgumi un vienošanās ar minētajām trešām valstīm, tostarp, kā minēts 49. pantā.

4. Pieteikumu vai paziņojumu neuzskata par derīgu vai pieņemamu, ja tas ir pamatots ar pētījumiem, kas nav bijuši iepriekš paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, ja vien pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs nesniedz derīgu pamatojumu šādu pētījumu nepaziņošanai.

Ja pētījumi nav bijuši iepriekš paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu un ja nav sniegts derīgs pamatojums, pieteikumu vai paziņojumu var iesniegt atkārtoti ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs Iestādei paziņo minētos pētījumus, jo īpaši to nosaukumu un to jomu, laboratoriju vai testēšanas infrastruktūras iestādi, kas tos veic, kā arī to sākuma un plānotos beigu datumus.

Šāda atkārtoti iesniegta pieteikuma vai paziņojuma derīguma vai pieņemamības novērtējums sākas sešus mēnešus pēc pētījumu paziņošanas saskaņā ar otro daļu.

5. Pieteikumu vai paziņojumu neuzskata par derīgu vai pieņemamu, ja pētījumi, kas ir iepriekš paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, nav iekļauti pieteikumā vai paziņojumā, ja vien pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs nesniedz derīgu pamatojumu šādu pētījumu neiekļaušanai.

Ja pētījumi, kas bijuši iepriekš paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, nav iekļauti pieteikumā vai paziņojumā ja un nav sniegts derīgs pamatojums, pieteikumu vai paziņojumu var iesniegt atkārtoti ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs iesniedz visus pētījumus, kas bija paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

▼M9

Šāda atkārtoti iesniegta pieteikuma vai paziņojuma derīguma vai pieņemamības novērtējums sākas sešus mēnešus pēc pētījumu iesniegšanas saskaņā ar otro daļu.

6. Ja Iestāde riska novērtēšanas laikā konstatē, ka pētījumi, kas ir paziņoti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, nav iekļauti attiecīgajā pieteikumā vai paziņojumā pilnā apmērā, un ja pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs šajā sakarā nav sniedzis derīgu pamatojumu, piemērojamos termiņus, kuros Iestādei ir jāsniedz savs zinātniskais devums, aptur. Minētā apturēšana beidzas sešus mēnešus pēc tam, kad ir iesniegti visi minēto pētījumu dati.

7. Iestāde paziņoto informāciju publisko tikai tad, ja tā ir saņēmusi attiecīgu pieteikumu vai paziņojumu, un pēc tam, kad Iestāde ir lēmusi par pavadpētījumu nodošanu atklātībai saskaņā ar 38. līdz 39.e pantu.

8. Iestāde nosaka praktisko kārtību šā panta īstenošanai, tostarp kārtību tam, kā pieprasa un publisko derīgos pamatojumus gadījumos, kas minēti 4., 5. un 6. punktā. Minētā kārtība atbilst šai regulai un citiem attiecīgiem Savienības tiesību aktiem.

32.c pants

Apspriešanās ar trešām personām

1. Ja attiecīgie Savienības pārtikas aprites tiesību akti paredz, ka apstiprinājumu vai atļauju, tostarp izmantojot paziņojumu, var atjaunināt, potenciālais atjaunināšanas pieteikuma iesniedzējs vai paziņojuma iesniedzējs Iestādei paziņo, kādus pētījumus paredzējis šai nolūkā izdarīt, tostarp informāciju par to, kā dažādi pētījumi ir jāveic, lai nodrošinātu atbilstību regulatīvajām prasībām. Pēc šāda paziņojuma par pētījumu Iestāde par atjaunināšanas vajadzībām paredzētajiem pētījumiem, tostarp par ierosināto pētījumu plānu, sāk apspriesties ar ieinteresētajām personām un plašāku sabiedrību. Ņemot vērā no ieinteresētajām personām un plašākas sabiedrības saņemtos komentārus, kas attiecas uz nodomātās atjaunināšanas riska novērtējumu, Iestāde konsultē par nodomātās atjaunināšanas pieteikuma vai paziņojuma saturu, kā arī par pētījumu plānu. Iestādes sniegtās konsultācijas neietekmē to, kā zinātnes ekspertu grupas vēlāk novērtē atjaunināšanas pieteikumus vai paziņojumus, un attiecībā uz šo novērtēšanu nenozīmē nekādas saistības.

2. Pamatojoties uz nekonfidenciālu pieteikuma vai paziņojuma versiju, ko Iestāde publiskojusi saskaņā ar 38. līdz 39.e pantu, un tūlīt pēc šādas publiskošanas Iestāde apspriežas ar ieinteresētajām personām un plašāku sabiedrību, lai apzinātu, vai par pieteikuma vai paziņojuma priekšmetu nav pieejami vēl citi būtiski zinātniski dati vai pētījumi. Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad pastāv risks, ka saskaņā ar šo punktu veiktās sabiedriskās apspriešanas rezultātus nebūs iespējams pienācīgi ņemt vērā piemērojamo termiņu dēļ, kuros Iestādei ir jāsniedz savs zinātniskais devums, minētos piemērojamos termiņus var

▼M9

pagarināt maksimāli par septiņām nedēļām. Šis punkts neskar Iestādes pienākumus saskaņā ar 33. pantu un neattiecas uz to, kā pieteikuma iesniedzēji vai paziņojuma iesniedzēji riska novērtēšanas procesā iesniedz jebkādu papildu informāciju.

3. Iestāde nosaka praktisko kārtību, kādā īsteno šajā pantā un 32. a pantā minētās procedūras.

32.d pants

Verificējoši pētījumi

Neskarot pieteikuma iesniedzēju pienākumu pierādīt atļauju sistēmai iesniegta priekšmeta drošumu, Komisija nopietnu domstarpību vai pretrunīgu rezultātu ārkārtas apstākļos var pieprasīt, lai Iestāde pasūta zinātniskus pētījumus, kuru mērķis ir verificēt riska novērtēšanas procesā izmantotos datus. Pasūtīto pētījumu tvērums var būt arī plašāks nekā verificējamie dati.

▼B

33. pants

Datu vākšana

1. Iestāde meklē, vāc, salīdzina, analizē un apkopo attiecīgos zinātniskos un tehniskos datus sfērās, kas ir tās misijas jomā. Tas jo īpaši nozīmē datu vākšanu, kas attiecas uz:

a) pārtikas patēriņu un cilvēku pakļautību riskam, kas saistīts ar pārtikas patēriņu;

b) bioloģiskā riska sastopamību un izplatību;

c) piesārņotājiem pārtikā un barībā;

d) atliekām.

2. Šā panta 1. punkta mērķiem Iestāde strādā ciešā sadarbībā ar visām organizācijām, kas darbojas datu vākšanas sfērā, tostarp organizācijām no kandidātvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām.

3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka datus, ko tās savākušas sfērā, kas minētas 1. un 2. punktā, nosūta Iestādei.

4. Lai atvieglotu datu apkopošanu Kopienas līmenī, Iestāde nosūta dalībvalstīm un Komisijai atbilstīgus ieteikumus, kas varētu uzlabot tās saņemto un analizēto datu tehnisko salīdzināmību.

5. Viena gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija publicē to datu vākšanas sistēmu sarakstu, kuras pastāv Kopienas līmenī sfērās, kas ir Iestādes misijas jomā.

▼B

Ziņojumā, kam attiecīgā gadījumā pievienoti priekšlikumi, jo īpaši norāda:

a) par katru sistēmu — funkcijas, kas būtu jāpiešķir Iestādei, un visus grozījumus vai uzlabojumus, kas varētu būt vajadzīgi, lai Iestāde varētu īstenot tās misiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm;

b) kļūmes, kas būtu jālabo, lai Iestāde varētu savākt un apkopot Kopienas līmenī būtiskus zinātniskos un tehniskos datus sfērās, kas ir tās misijas jomā.

6. Iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Komisijai un dalībvalstīm sava darba rezultātus, kuru tā veikusi datu vākšanas sfērā.

34. pants

Potenciālu risku identificēšana

1. Iestāde izstrādā uzraudzības procedūras informācijas un datu sistemātiskai meklēšanai, vākšanai, salīdzināšanai un analizēšanai, lai identificētu potenciālus riskus sfērās, kas ir tās misijas jomā.

2. Ja Iestādes rīcībā ir informācija, kas rada aizdomas par nopietnu potenciālu risku, tad tā pieprasa papildu informāciju no dalībvalstīm, citām Kopienas aģentūrām un Komisijas. Dalībvalstis, attiecīgās Kopienas Iestādes un Komisija atbild steidzami un nosūta visu to rīcībā esošo attiecīgo informāciju.

3. Iestāde izmanto visu saņemto informāciju, pildot savu misiju, lai identificētu potenciālu risku.

4. Iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Komisijai un dalībvalstīm par potenciāliem riskiem savāktu novērtējumu un informāciju.

35. pants

Ātrās reaģēšanas sistēma

Lai Iestāde varētu pēc iespējas efektīvi pildīt savu uzdevumu — uzraudzīt pārtikas produktu risku veselības un uzturvielu ziņā –, tā saņem visus ziņojumus, kas tiek nosūtīti, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu. Tā analizē šādu paziņojumu saturu, lai sniegtu Komisijai un dalībvalstīm jebkuru informāciju, kas pieprasīta riska analīzes mērķiem.

36. pants

Tīkla darbība starp organizācijām, kas darbojas sfērās, kuras ir Iestādes misijas jomā

1. Iestāde veicina Eiropas tīkla darbību starp organizācijām, kuras darbojas sfērās, kas ir tās misijas jomā. Tāda tīkla darbības mērķis ir atvieglot zinātniskās sadarbības sistēmu, koordinējot darbību, apmainoties ar informāciju, izstrādājot un īstenojot kopprojektus, apmainoties ar pieredzi un labāko praksi sfērās, kas ir Iestādes misijas jomā.

▼B

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma izstrādā publiski pieejamu sarakstu, kurā iekļauj kompetentās organizācijas, ko izraudzījušās dalībvalstis un kas individuāli vai tīklā var palīdzēt Iestādei īstenot tās misiju. Iestāde var uzticēt minētajām organizācijām dažus uzdevumus, jo īpaši sagatavošanas darbu, kas vajadzīgs, lai sniegtu zinātniskus atzinumus, zinātnisku un tehnisku palīdzību, vāktu datus un identificētu potenciālus riskus. Par dažiem no minētajiem uzdevumiem var pretendēt uz finansiālu atbalstu.

▼M4

3. ►M8 Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 57.a pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot kritērijus atsevišķu organizāciju iekļaušanai dalībvalstu izraudzīto kompetento organizāciju sarakstā, sistēmu, kā izstrādāt saskaņotas kvalitātes prasības, un finanšu noteikumus, kas reglamentē visu finansiālo atbalstu. ◄

Citus īstenošanas noteikumus 1. un 2. punkta piemērošanai nosaka Komisija, apspriedusies ar Iestādi un saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

4. Viena gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija publicē to Kopienas sistēmu sarakstu, kuras darbojas sfērās, kas ir Iestādes misijas jomā, tādējādi dodot dalībvalstīm iespēju pildīt dažus uzdevumus zinātniskas novērtēšanas jomā, jo īpaši izskatīt atļaujas dokumentāciju. Ziņojumā, kam attiecīgā gadījumā pievieno priekšlikumus, jo īpaši norāda visus grozījumus vai uzlabojumus attiecībā uz katru sistēmu, kuri varētu būt vajadzīgi, lai Iestāde varētu īstenot tās misiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm.

4. IEDAĻA

NEATKARĪBA, PĀRREDZAMĪBA, KONFIDENCIALITĀTE UN SAZIŅA

37. pants

Neatkarība

1. Valdes locekļi, konsultatīvās padomes locekļi un izpilddirektors apņemas darboties neatkarīgi un sabiedrības interesēs.

Šim nolūkam viņi sniedz paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, kuros norāda, ka viņiem nav interešu, ko varētu uzskatīt par pretrunā esošām ar viņu neatkarību, vai tiešās vai netiešās intereses, kuras varētu uzskatīt par pretrunā esošām ar viņu neatkarību. Minētos paziņojumus sniedz katru gadu un rakstveidā.

2. Zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļi apņemas darboties neatkarīgi no jebkādas ārējas ietekmes.

Šim nolūkam viņi sniedz paziņojumu par saistībām un paziņojumu par interesēm, kuros norāda, ka viņiem nav interešu, ko varētu uzskatīt par

▼B

pretrunā esošām ar viņu neatkarību, vai tiešās vai netiešās intereses, kuras varētu uzskatīt par pretrunā esošām ar viņu neatkarību. Minētos paziņojumus sniedz katru gadu un rakstveidā.

3. Valdes locekļi, izpilddirektors, konsultatīvās padomes locekļi, zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļi, kā arī neatkarīgi eksperti, kas piedalās viņu darba grupās, katrā sanāksmē paziņo par jebkurām interesēm, ko saistībā ar darba kārtības jautājumiem varētu uzskatīti par pretrunā esošām ar viņu neatkarību.

38. pants

Pārredzamība

▼M9

1. Iestāde darbojas augstā pārredzamības līmenī. Jo īpaši tā publisko:

a) valdes, konsultatīvās padomes, zinātniskās komitejas, zinātnes ekspertu grupu un to darba grupu darba kārtības, dalībnieku sarakstus un protokolus;

b) visu savu zinātnisko devumu – arī zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu atzinumus pēc to pieņemšanas –, vienmēr iekļaujot mazākuma viedokļus un riska novērtēšanā notikušu apspriešanos rezultātus;

c) ņemot vērā 39. līdz 39.e pantā paredzēto konfidenciālas informācijas un personas datu aizsardzību, – zinātniskus datus, pētījumus un citu informāciju, kas pamato pieteikumus, arī pieteikuma iesniedzēju iesniegtu papildu informāciju, kā arī citus zinātniskus datus un informāciju, kas pamato Eiropas Parlamenta, Komisijas un dalībvalstu pieprasījumus pēc zinātniska devuma, arī jebkādus zinātniskus atzinumus;

d) informāciju, kas ir pamatā tās zinātniskajam devumam, arī zinātniskos atzinumus, ņemot vērā konfidenciālas informācijas un personas datu aizsardzību, kas paredzēta 39. līdz 39.e pantā;

e) valdes locekļu, izpilddirektora, konsultatīvās padomes, zinātniskās komitejas, un zinātnes ekspertu grupu locekļu, kā arī to darba grupu locekļu iesniegtās ikgadējās interešu deklarācijas un interešu deklarācijas, kas iesniegtas attiecībā uz sanāksmju darba kārtības jautājumiem;

f) pētījumus, ko Iestāde veic saskaņā 32. un 32.d pantu;

g) ikgadējo ziņojumu par savu darbību;

h) noraidītus vai grozītus Eiropas Parlamenta, Komisijas vai kādas dalībvalsts pieprasījumus pēc zinātniska atzinuma, kā arī noraidījuma vai grozījumu pamatojumus;

i) kopsavilkumu par konsultācijām, kas potenciāliem pieteikuma iesniedzējiem uz 32.a un 32.c panta pamata sniegtas pirmsiesniegšanas fāzē.

▼M9

Informāciju, kas minēta pirmajā daļā, nekavējoties publisko, izņemot informāciju, kas minēta tā c) apakšpunktā, ciktāl tas attiecas uz pieteikumiem, un tā i) apakšpunktā, ko nekavējoties publisko, tiklīdz pieteikums ir atzīts par derīgu vai pieņemamu.

Otrajā daļā minēto informāciju publisko tam atvēlētā Iestādes tīmekļvietnes daļā. Minētā atvēlētā daļa ir publiski pieejama un viegli piekļūstama. Minētā informācija ir pieejama lejupielādei, drukāšanai un meklēšanai elektroniskā formā.

1.a Šā panta 1. punkta pirmās daļas c), d) un i) apakšpunktā minēto informāciju nodod atklātībai, neskarot:

a) nekādus esošos noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesībām, kuros izklāstīti ierobežojumi attiecībā uz dažiem publiskoto dokumentu vai to satura izmantošanas veidiem; un

b) nekādus Savienības tiesību aktos paredzētus noteikumus, kas aizsargā ieguldījumus, kurus izdarījuši novatori, vācot informāciju un datus, kas attiecīgos atļaujas pieteikumus pamato (“datu ekskluzivitātes noteikumi”).

Šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētās informācijas nodošanu atklātībai neuzskata par tiešu vai netiešu atļauju vai licenci attiecīgos datus, informāciju un to saturu lietot, reproducēt vai citādi izmantot, pārkāpjot jebkādus intelektuālā īpašuma tiesību vai datu ekskluzivitātes noteikumus, un Savienība neatbild par to, kā to izmanto trešās personas. Iestāde nodrošina, ka tie, kas piekļūst attiecīgajai informācijai, pirms tās nodošanas atklātībai šajā sakarā sniedz skaidru apņemšanos vai parakstītus paziņojumus.

▼B

2. Valde savas sēdes rīko atklātas sabiedrībai, ja vien pēc izpilddirektora priekšlikuma tā nenolemj citādi attiecībā uz īpašiem administratīviem jautājumiem dienas kārtībā, un tā var ļaut patērētāju pārstāvjiem vai citām ieinteresētajām personām novērot dažu Iestādes darbību gaitu.

▼M9

3. Iestāde nosaka praktisko kārtību, kādā, ņemot vērā 39.–39.g un 41. pantu, īsteno šā panta 1., 1.a un 2. punktā minētos pārredzamības noteikumus.

39. pants

Konfidencialitāte

1. Atkāpjoties no 38. panta, Iestāde nepublisko informāciju, kuru tai saskaņā ar šā panta nosacījumiem lūgts apstrādāt kā konfidenciālu.

2. Pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma Iestāde konfidenciālai apstrādei var piekrist tikai attiecībā uz šādiem informācijas elementiem, ja pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka šādas informācijas nodošana atklātībai, iespējams, ievērojamā mērā kaitēs tā interesēm.

a) ražošanas vai izgatavošanas process, tostarp tā metode un inovatīvie aspekti, kā arī citas, šim procesam vai metodei raksturīgas tehniskas un rūpnieciskas specifikācijas, izņemot informāciju, kura ir saistīta ar drošuma novērtēšanu;

▼M9

b) attiecīgā gadījumā komerciālas saiknes starp ražotāju vai importētāju un pieteikuma iesniedzēju vai atļaujas turētāju;

c) komercinformācija, kas atklāj pieteikuma iesniedzēja avotus, tirgus daļas vai uzņēmējdarbības stratēģiju; un

d) pieprasījuma priekšmeta kvantitatīvais sastāvs, izņemot informāciju, kas ir svarīga drošuma novērtēšanai.

3. Šā panta 2. punktā minētās informācijas saraksts neskar nevienu Savienības nozares tiesību aktu.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta:

a) ja ir svarīgi steidzami rīkoties, lai aizsargātu cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi, piemēram, ārkārtas situācijās, dalībvalsts var nodot atklātībai 2. un 3. punktā minēto informāciju;

b) tomēr publisko tādu informāciju, kas ietilpst Iestādes zinātniskā devuma – arī zinātnisko atzinumu – secinājumos un kas ir saistīta ar paredzamu ietekmi uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi.

39.a pants

Konfidencialitātes pieprasījums

1. Saskaņā ar Savienības tiesību aktiem iesniegdams pieteikumu, pamatojošus zinātniskus datus vai papildu informāciju, pieteikuma iesniedzējs var pieprasīt, lai attiecībā uz noteiktu iesniegtās informācijas daļu saskaņā ar 39. panta 2. un 3. punktu tiktu ievērota konfidencialitāte. Šādam pieprasījumam pievieno pārbaudāmu pamatojumu, kas saskaņā ar 39. panta 2. un 3. punktu parāda, kādā veidā attiecīgās informācijas publiskošana būtiski kaitē attiecīgajām interesēm.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs iesniedz ievērot konfidencialitātes pieprasījumu, tas informāciju 39.f pantam atbilstošā standartizētā datu formātā, ja tāds ir, iesniedz konfidenciālā un nekonfidenciālā redakcijā. Nekonfidenciālā redakcija nesatur informāciju, kuru pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz 39. panta 2. un 3. punktu, uzskata par konfidenciālu, un tajā norāda vietas, kur šāda informācija ir svītrota. Konfidenciālā redakcija satur visu iesniegto informāciju, arī informāciju, ko pieteikuma iesniedzējs uzskata par konfidenciālu. Konfidenciālajā redakcijā informācija, kuru pieprasīts apstrādāt kā konfidenciālu, ir skaidri marķēta. Pieteikuma iesniedzējs skaidri norāda, uz kāda pamata viņš dažādiem informācijas elementiem pieprasa konfidencialitāti.

39.b pants

Lēmums par konfidencialitāti

1. Iestāde:

a) pieteikuma iesniedzēja iesniegto pieteikuma nekonfidenciālo redakciju nekavējoties publisko, tiklīdz minētais pieteikums ir atzīts par derīgu vai pieņemamu;

▼M9

b) konfidencialitātes pieprasījumu saskaņā ar šo pantu tūlīt konkrēti un individuāli izmeklē;

c) pirms attiecībā uz konfidencialitātes pieprasījumu pieņem oficiālu lēmumu, pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē, ka nodomājusi informāciju nodot atklātībai, un paskaidro tā iemeslus. Ja pieteikuma iesniedzējs Iestādes vērtējumam nepiekrīt, divu nedēļu laikā no dienas, kad tam paziņota Iestādes nostāja, pieteikuma iesniedzējs var paust savu viedokli vai pieteikumu atsaukt;

d) 10 nedēļu laikā no dienas, kad attiecībā uz pieteikumiem saņemts konfidencialitātes pieprasījums, un bez kavēšanās papildu datu un informācijas gadījumā pieņem argumentētu lēmumu par konfidencialitātes pieprasījumu, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja apsvērumus; lēmumu paziņo pieteikuma iesniedzējam un sniedz informāciju par tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 2. punktu; un attiecīgā gadījumā par lēmumu informē Komisiju un dalībvalstis; un

e) agrākais divas nedēļas pēc tam, kad Iestādes lēmums saskaņā ar d) apakšpunktu paziņots pieteikuma iesniedzējam, publisko jebkādus papildu datus un informāciju, attiecībā uz kuriem konfidencialitātes pieprasījums nav atzīts par pamatotu.

2. Divu nedēļu laikā pēc paziņojuma pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 1. punktu par Iestādes lēmumu attiecībā uz konfidencialitātes pieprasījumu, pieteikuma iesniedzējs var iesniegt atkārtotu pieteikumu, lūdzot Iestādi pārskatīt savu lēmumu. Atkārtotam pieteikumam ir apturošs efekts. Iestāde izskata atkārtotā pieteikuma pamatojumus un pieņem argumentētu lēmumu par minēto atkārtoto pieteikumu. Tā paziņo pieteikuma iesniedzējam par minēto lēmumu trīs nedēļu laikā pēc atkārtotā pieteikuma iesniegšanas un iekļauj minētajā paziņojumā informāciju par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, proti, prasību pret Iestādi Eiropas Savienības Tiesā (“Tiesa”) saskaņā ar 3. punktu. Agrākais divas nedēļas pēc tam, kad Iestādes argumentētais lēmums par atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šo punktu paziņots pieteikuma iesniedzējam, Iestāde publisko jebkādus papildu datus un informāciju, attiecībā uz kuriem Iestāde konfidencialitātes pieprasījumu nav atzinusi par pamatotu.

3. Saskaņā ar šo pantu pieņemtie Iestādes lēmumi var tikt skatīti Tiesā atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) attiecīgi 263. un 278. panta noteikumiem.

39.c pants

Konfidencialitātes pārskatīšana

Pirms Iestāde nāk klajā ar zinātnisku devumu – arī zinātniskiem atzinumiem –, tā pārskata, vai informāciju, ko tā iepriekš piekritusi uzskatīt par konfidenciālu, tomēr nav iespējams publiskot saskaņā ar 39. panta 4. punkta b) apakšpunktu. Ja šāda publiskošana iespējama, Iestāde rīkojas saskaņā ar 39.b pantā noteikto procedūru, kas tiek piemērota *mutatis mutandis*.

▼M9

39.d pants

Pienākumi attiecībā uz konfidencialitāti

1. Iestāde pēc pieprasījuma dara Komisijai un dalībvalstīm pieejamu jebkādu tās rīcībā esošu informāciju, kas ir saistīta ar pieteikumu vai ar Eiropas Parlamenta, Komisijas vai dalībvalstu pieprasījumu pēc zinātniska devuma – arī zinātniska atzinuma –, ja vien kādā Savienības tiesību aktā nav norādīts citādi.

2. Komisija un dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai informācija, kuru tie saņēmuši saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un kuru lūgts apstrādāt kā konfidenciālu, netiktu publiskota līdz brīdim, kad Iestāde par konfidencialitātes pieprasījumu pieņēmusi lēmumu un tas kļuvis galīgs. Komisija un dalībvalstis veic arī pasākumus, kas nepieciešami, lai netiktu publiskota informācija, kuru Iestāde piekritusi apstrādāt kā konfidenciālu.

3. Ja pieteikuma iesniedzējs pieteikumu atsauc vai ir atsaucis, Iestāde, Komisija un dalībvalstis ievēro informācijas konfidencialitāti, ko Iestāde piešķīrusi saskaņā ar 39. līdz 39.e pantu. Pieteikumu uzskata par atsauktu no brīža, kad sākotnējo pieteikumu saņēmusī kompetentā iestāde par to saņem rakstisku pieteikumu. Ja pieteikums tiek atsaukts pirms brīža, kad Iestāde, attiecīgā gadījumā ievērojot 39.b panta 1. vai 2. punktu, ir pieņēmusi galīgu lēmumu par konfidencialitātes pieprasījumu, Komisija, dalībvalstis un Iestāde informāciju, attiecībā uz kuru ir pieprasīta konfidencialitāte, nepublisko.

4. Saskaņā ar LESD 339. pantu uz valdes locekļiem, izpilddirektoru, zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļiem, kā arī neatkarīgiem ekspertiem, kas piedalās viņu darba grupās, konsultatīvās padomes locekļiem un Iestādes darbiniekiem prasības, ko uzliek pienākums glabāt dienesta noslēpumus, attiecas pat pēc attiecīgo pienākumu beigšanās.

5. Iestāde, ņemdama vērā 39.f un 39.g pantu, konsultējoties ar Komisiju, nosaka praktisko kārtību, kā tiek īstenoti 39., 39.a, 39.b, 39.e pantā un šajā pantā noteiktie konfidencialitātes noteikumi, arī kārtību, kā tiek iesniegti un apstrādāti konfidencialitātes pieprasījumi attiecībā uz informāciju, kas saskaņā ar 38. pantu ir jāpublisko. Attiecībā uz 39.b panta 2. punktu Iestāde nodrošina, lai pienācīgi tiktu nošķirti uzdevumi atkārtotu pieteikumu novērtēšanai.

39.e pants

Personas datu aizsardzība

1. Kas attiecas uz pieprasījumu pēc zinātniska devuma – arī Savienības tiesību aktos paredzētiem zinātniskiem atzinumiem –, Iestāde vienmēr publisko:

a) pieteikuma iesniedzēja vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un adresi;

b) autoru vārdus publicētiem vai publiski pieejamiem pētījumiem, kas šādus pieprasījumus pamato; un

▼M9

c) visu zinātniskās komitejas, zinātnes ekspertu grupu, to darba grupu sanāksmju un jebkādas citas *ad hoc* grupas sanāksmju par attiecīgo priekšmetu dalībnieku un novērotāju vārdus.

2. Neatkarīgi no 1. punkta uzskatāms, ka, nododot atklātībai mugurkaulnieku testēšanā vai toksikoloģiskas informācijas ieguvē iesaistītu fizisko personu vārdus un adreses, tiek būtiski kaitēts šo fizisko personu privātumam un neaizskaramībai, un šie dati netiek darīti publiski pieejami, ja vien Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) 2016/679 ([1]) un (ES) 2018/1725 ([2]) nav norādīts citādi.

3. Uz šīs regulas pamata veiktai personas datu apstrādei piemēro Regulas (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725. Jebkādus uz šīs regulas 38. panta un šā panta pamata publiskotus personas datus izmanto tikai, lai nodrošinātu šīs regulas reglamentētās riska novērtēšanas pārredzamību, un saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) 2016/679 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulas (ES) 2018/1725 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu tos neapstrādā vēl papildus ar šiem nolūkiem nesaderīgā veidā.

39.f pants

Standartizētie datu formāti

1. Lai varētu pildīt 38. panta 1. punkta c) apakšpunktu un lai garantētu Iestādei iesniegtu zinātniska devuma pieprasījumu efektīvu apstrādi, saskaņā ar šā panta 2. punktu tiek pieņemti tādi standartizēti datu formāti, lai dokumentus būtu iespējams iesniegt, meklēt, kopēt un drukāt, turklāt nodrošinot atbilstību Savienības tiesību aktos noteiktajām regulatīvajām prasībām. Minētie standartizētie datu formāti:

a) netiek veidoti uz komercstandartu pamata;

b) pēc iespējas nodrošina sadarbspēju ar esošajām datu iesniegšanas pieejām;

c) ir ērti lietojami un pielāgoti, lai tos varētu izmantot mazie un vidējie uzņēmumi.

2. Šā panta 1. punktā minēto standartizētu datu formātu pieņemšanas procedūra ir šāda:

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. ok-oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

▼M9

a) dažādo tiesību aktos paredzēto atļaujas procedūru un attiecīgu Eiropas Parlamenta, Komisijas un dalībvalstu iesniegtu zinātniska devuma pieprasījumu vajadzībām Iestāde izstrādā standartizētu datu formātu projektus;

b) ņemot vērā prasības, kas ietvertas dažādajās atļaujas procedūrās un citos tiesiskos regulējumos, un izdarot vajadzīgos pielāgojumus, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem standartizētus datu formātus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru;

c) pieņemtos standartizētos datu formātus Iestāde dara pieejamus savā tīmekļvietnē;

d) ja standartizēti datu formāti uz šā panta pamata ir pieņemti, pieteikumus, kā arī pieprasījumus pēc zinātniska devuma – arī pēc Eiropas Parlamenta, Komisijas vai dalībvalstu zinātniska atzinuma – iesniedz tikai saskaņā ar minētajiem standartizētajiem datu formātiem.

39.g pants

Informācijas sistēmas

Informācijas sistēmas, ko Iestāde izmanto savu datu, tostarp konfidenciālu datu un personas datu, glabāšanai, projektē tādā veidā, kas garantē, ka jebkura piekļuve tiem ir pilnībā revidējama un ka tiek sasniegti augstākie drošības standarti, kas atbilst attiecīgajiem drošības riskiem, ņemot vērā 39. līdz 39.f pantu.

▼B

40. pants

Iestādes paziņojumi

1. Iestāde pēc savas ierosmes sniedz paziņojumus sfērās, kas ir tās misijas jomā, neierobežojot Komisijas kompetenci paziņot tās lēmumus attiecībā uz riska pārvaldību.

2. Iestāde nodrošina, lai sabiedrībai un visām ieinteresētajām personām ātri tiktu sniegta objektīva, ticama un viegli pieejama informācija, jo īpaši attiecībā uz tās darba rezultātiem. Lai sasniegtu minētos mērķus, Iestāde izstrādā un izplata informatīvos materiālus plašai sabiedrībai.

3. Iestāde cieši sadarbojas ar Komisiju un dalībvalstīm, lai sekmētu vajadzīgo saskaņu riska paziņošanas procesā.

▼M9

Visus zinātniskos devumus – arī savus zinātniskos atzinumus un pamatojošus zinātniskus datus un citu informāciju – Iestāde saskaņā ar 38. līdz 39.e pantu publisko.

▼B

4. Iestāde nodrošina atbilstīgu sadarbību ar kompetentajām struktūrām dalībvalstīs un ar citām ieinteresētajām personām attiecībā uz sabiedrības informēšanas kampaņām.

▼M1

41. pants

Piekļuve dokumentiem

▼M9

1. Neatkarīgi no konfidencialitātes noteikumiem, kas paredzēti šīs regulas 39.–39.d pantā, Iestādes rīcībā esošajiem dokumentiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 ([1]).

Informācijai par vidi piemēro arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1367/2006 ([2]). Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK ([3]) piemēro informācijai par vidi, kura ir dalībvalstīm, neatkarīgi no 39.–39.d pantā paredzētajiem konfidencialitātes noteikumiem.

2. Valde pieņem praktisko kārtību, lai īstenotu Regulu (EK) Nr. 1049/2001 un Regulas (EK) Nr. 1367/2006 6. un 7. pantu līdz 2020. gada 27. martam, nodrošinot pēc iespējas plašu piekļuvi savā rīcībā esošajiem dokumentiem.

▼M1

3. Par lēmumiem, ko Iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību ombudam vai iesniegt prasību Eiropas Kopienu Tiesā, ievērojot attiecīgi EK Līguma 195. un 230. pantā paredzētos nosacījumus.

▼B

42. pants

Patērētāji, ražotāji un citas ieinteresētās personas

Iestāde nodibina efektīvus sakarus ar patērētāju pārstāvjiem, ražotāju pārstāvjiem, pārstrādātājiem un visām citām ieinteresētajām personām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

▼B

5. IEDAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

43. pants

Iestādes budžeta pieņemšana

1. Iestādes ieņēmumus veido ieguldījumi, ko veikusi Kopiena un jebkura valsts, ar kuru Kopiena noslēgusi 49. pantā minētos nolīgumus, kā arī maksa par publikācijām, konferencēm, mācībām un jebkuru citu līdzīgu darbību, ko nodrošina Iestāde.

2. Iestādes izdevumus veido personāla, administratīvās, infrastruktūras un darbības izmaksas, kā arī izmaksas, kas veicamas saskaņā ar līgumiem, kuri noslēgti ar trešām personām, vai kas veicamas 36. pantā minētā finansiālā atbalsta sakarā.

▼M1

3. Izpilddirektors laikus pirms 5. punktā minētās dienas sagatavo Iestādes nākamā finanšu gadu ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu un nosūta to valdei kopā ar štatu sarakstu.

4. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

5. Valde katru gadu, pamatojoties uz ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu, sagatavo Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam finanšu gadam. Minēto tāmi, kurā ietverts štatu saraksta projekts un darba programmu projekti, valde vēlākais līdz 31. martam nosūta Komisijai un valstīm, ar ko Kopiena noslēgusi nolīgumus saskaņā ar 49. pantu.

6. Komisija tāmi kopā ar provizorisku Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (še turpmāk – "budžeta lēmējinstitūcija";).

7. Pamatojoties uz tāmi, Komisija provizoriskajā Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektā, ko tā iesniedz budžeta lēmējinstitūcijai saskaņā ar Līguma 272. punktu, iekļauj izdevumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem saskaņā ar štatu sarakstu, un no vispārējā budžeta izmaksājamo subsīdiju summu.

8. Budžeta lēmējinstitūcija nosaka apropriācijas, kas pieejamas Aģentūras subsidēšanai.

Budžeta lēmējinstitūcija pieņem Iestādes štatu sarakstu.

9. Budžetu pieņem valde. Tas kļūst par izstrādāto budžetu pēc Eiropas Savienības vispārējā budžeta pieņemšanas. Ja vajadzīgs, to attiecīgi koriģē.

10. Tiklīdz iespējams, valde par saviem nodomiem īstenot projektus, kam var būt ievērojamas finansiālas sekas attiecībā uz

▼M1

budžeta finansēšanu, jo īpaši par projektiem, kas saistīti ar īpašumu, piemēram, ar ēku nomu vai pirkšanu, informē budžeta lēmējinstitūciju. Valde par tiem informē Komisiju.

Ja budžeta lēmējinstitūcijas nodaļa ir paziņojusi par nodomu sniegt atzinumu, tā atzinumu valdei nosūta sešu nedēļu laikā no dienas, kad paziņots par projektu.

44. pants

Iestādes budžeta izpilde

1. Iestādes budžetu izpilda izpilddirektors.

2. Vēlākais līdz 1. martam pēc katra finanšu gada beigām Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas grāmatvedim provizorisku iepriekšējā finanšu gada pārskatu kopā ar budžeta un finanšu vadības ziņojumu. Komisijas grāmatvedis iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus konsolidē saskaņā ar Finanšu pamatregulas 128. pantu.

3. Vēlākais līdz 31. martam pēc katra finanšu gada beigām Komisijas grāmatvedis nosūta Revīzijas palātai provizorisku Iestādes iepriekšējā finanšu gada pārskatu kopā ar budžeta un finanšu vadības ziņojumu. Finanšu gada budžeta un finanšu vadības ziņojums jānosūta arī Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Saņemot Revīzijas palātas atzinumu par Iestādes provizorisko pārskatu saskaņā ar Finanšu pamatregulas 129. pantu, izpilddirektors uz savu atbildību sagatavo Iestādes galīgo pārskatu un iesniedz to valdei atzinuma sniegšanai.

5. Valde sniedz atzinumu par Iestādes galīgo pārskatu.

6. Vēlākais līdz 1. jūlijam pēc katra finanšu gada beigām izpilddirektors finanšu pārskatu un valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

7. Galīgo pārskatu publicē.

8. Izpilddirektors vēlākais līdz 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi par tās atzinumu. Viņš šo atbildi nosūta arī valdei.

9. Izpilddirektors Eiropas Parlamentam pēc tā pieprasījuma sniedz visu informāciju, kas vajadzīga netraucētai attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai saskaņā ar Finanšu pamatregulas 146. panta 3. punktu.

10. Eiropas Parlaments pēc ieteikuma, ko sniegusi Padome, kura pieņēmusi lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, līdz (N + 2)–tā gada 30. aprīlim atbrīvo izpilddirektoru no atbildības par N–tā gada budžeta izpildi.

▼B

45. pants

Samaksa, ko saņem Iestāde

Trīs gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un apspriedusies ar Iestādi, dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, Komisija publicē

▼B

ziņojumu par to, vai ir iespējams un ieteicams iesniegt likumdošanas iniciatīvu saskaņā ar koplēmuma procedūru un saskaņā ar Līgumu par citiem Iestādes sniegtajiem pakalpojumiem.

6. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

46. pants

Juridiskas personas statuss un privilēģijas

1. Iestādei ir juridiskas personas statuss. Visās dalībvalstīs tai ir plašākās pilnvaras, kas ar tiesību aktiem piešķirtas juridiskām personām. Jo īpaši tā var pirkt un pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un var ierosināt lietu tiesā.

2. Uz Iestādi attiecas Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās.

47. pants

Atbildība

1. Iestādes līgumisko atbildību reglamentē tiesību akti, ko piemēro attiecīgiem līgumiem. Pieņemt nolēmumu, ievērojot visas šķīrējtiesas klauzulas, kas iekļautas Iestādes noslēgtajos līgumos, ir Eiropas Kopienu Tiesas jurisdikcijā.

2. Attiecībā uz atbildību, kas nav līgumiska, Iestāde saskaņā ar vispārīgiem principiem, kas ir kopēji visu dalībvalstu tiesību aktiem, atlīdzina visus zaudējumus, ko radījusi Iestāde vai tās darbinieki, pildot savus pienākumus. Strīdi, kas saistīti ar kompensācijām par visiem tādiem zaudējumiem, ir Eiropas Kopienu Tiesas jurisdikcijā.

3. Darbinieku personīgo atbildību pret Iestādi reglamentē attiecīgie noteikumi, kas attiecas uz Iestādes personālu.

48. pants

Personāls

1. Uz Iestādes personālu attiecas noteikumi un regulas, ko piemēro Eiropas Kopienu ierēdņiem un citiem darbiniekiem.

2. Attiecībā uz saviem darbiniekiem Iestāde īsteno pilnvaras, ko piešķir iestādei, kura kompetenta iecelt amatā.

49. pants

Trešo valstu dalība

Iestādes darbībā var iesaistīties valstis, kas noslēgušas nolīgumus ar Eiropas Kopienu, ar kuriem saskaņā tās ir pieņēmušas un piemēro Kopienas tiesību aktus jomā, uz kuru attiecas šī regula.

Ievērojot attiecīgos minēto līgumu noteikumus, izstrādā kārtību, jo īpaši precizējot, kā un cik lielā mērā minētās valstis piedalīsies Iestādes darbā, tostarp noteikumus par dalību Iestādes vadīto tīklu darbībā, iekļaušanu to kompetento organizāciju sarakstā, kurām Iestāde var uzticēt zināmus uzdevumus, finanšu ieguldījumiem un personālu.

▼B

IV NODAĻA

ĀTRĀS REAĢĒŠANAS SISTĒMA, KRĪZES VADĪBA UN ĀRKĀRTAS SITUĀCIJAS

1. IEDAĻA

ĀTRĀS REAĢĒŠANAS SISTĒMA

50. pants

Ātrās reaģēšanas sistēma

1. Lai paziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai, kas rodas no pārtikas vai barības, kā tīklu izveido ātrās reaģēšanas sistēmu. Tajā iesaistās dalībvalstis, Komisija un Iestāde. Dalībvalstis, Komisija un Iestāde katra izraugās kontaktpunktu, kas iekļauts tīklā. Komisija atbild par tīkla pārvaldību.

2. Ja kādam tīkla loceklim ir informācija par to, ka pastāv nopietns tiešs vai netiešs pārtikas vai barības radīts risks attiecībā uz cilvēku veselību, tad tādu informāciju tūlīt paziņo Komisijai, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu. Komisija tūlīt pārsūta minēto informāciju tīkla locekļiem.

Iestāde var papildināt paziņojumu ar jebkuru zinātnisku vai tehnisku informāciju, kas ļautu dalībvalstīm vieglāk veikt ātru, atbilstīgu riska pārvaldības darbību.

3. Neierobežojot citus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu tūlīt paziņo Komisijai par:

a) visiem pasākumiem, ko tās pieņem un kā mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri;

b) ikvienu tādu ieteikumu vai vienošanos ar speciālistiem, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, kuru mērķis ir brīvprātīgi vai obligātā kārtā novērst, ierobežot vai noteikt īpašus nosacījumus pārtikas vai barības laišanai tirgū vai iespējamai izmantošanai, ņemot vērā nopietnu risku cilvēku veselībai, un uz kuriem attiecībā vajadzīga ātra darbība;

c) visiem gadījumiem, kad saistībā ar tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai kompetentā iestāde Eiropas Savienības robežkontroles postenī noraida pārtikas vai barības partiju, konteineru vai kravu.

Paziņojumam pievieno sīku paskaidrojumu par tās dalībvalsts kompetento iestāžu rīcības iemesliem, no kuras sniegts paziņojums. Pēc tam savlaicīgi nosūta papildu informāciju, jo īpaši, ja pasākumus, kuri ir pamatā paziņojuma izstrādei, groza vai atsauc.

Komisija tūlīt nosūta tīkla locekļiem paziņojumu un papildu informāciju, kas saņemta saskaņā ar pirmo un otro daļu.

Ja kāda kompetentā iestāde Eiropas Savienības robežkontroles postenī noraida pārtikas vai barības partiju, konteineru vai kravu, tad Komisija tūlīt to paziņo visiem robežkontroles posteņiem Eiropas Savienībā, kā arī izcelsmes trešām valstīm.

▼B

4. Ja pārtika vai barība, par kuru nosūtīts paziņojums, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, ir nosūtīta uz kādu trešo valsti, tad Komisija sniedz iepriekšminētajai valstij attiecīgu informāciju.

5. Dalībvalstis tūlīt paziņo Komisijai par darbībām, kas ieviestas, vai pasākumiem, kuri veikti pēc tam, kad saņemti paziņojumi un papildu informācija, kas nosūtīti, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu. Komisija tūlīt pārsūta minēto informāciju tīkla locekļiem.

6. Ja ir noslēgti nolīgumi starp Kopienu un kandidātvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, tad saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas minētajos nolīgumos ātrās reaģēšanas sistēmā var iesaistīties arī minētās valstis vai starptautiskas organizācijas. Iepriekšminēto procedūru pamatā ir savstarpība, un tās iekļauj konfidencialitātes pasākumus, kas līdzvērtīgi Kopienā piemērojamajiem pasākumiem.

51. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pēc pārrunām ar Iestādi un saskaņā ar procedūru, kas norādīta 58. panta 2. punktā, pieņem pasākumus 50. panta īstenošanai. Ar minētajiem pasākumiem jo īpaši precizē īpašos nosacījumus un procedūras, ko piemēro paziņojumu un papildinformācijas pārraidīšanai.

52. pants

Konfidencialitātes noteikumi attiecībā uz ātrās reaģēšanas sistēmu

1. Informāciju, kas pieejama tīkla locekļiem un attiecas uz pārtikas vai barības radītu risku cilvēku veselībai, parasti dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar 10. pantā paredzēto informācijas principu. Parasti sabiedrība var piekļūt informācijai par produktu identifikāciju, riska iedabu un veiktajiem pasākumiem.

Tīkla locekļi tomēr sper soļus, lai nodrošinātu, ka viņu darbiniekiem attiecīgi pamatotos gadījumos pieprasa neizpaust informāciju, kas saņemta šīs iedaļas mērķiem un uz ko tās iedabas dēļ attiecas dienesta noslēpums, izņemot informāciju, kas attiecīgos apstākļos jādara pieejama publiski, lai aizsargātu cilvēku veselību.

2. Dienesta noslēpuma aizsardzība neizslēdz iespēju paziņot kompetentajām iestādēm informāciju, kas ir svarīga tirgus uzraudzības efektivitātei un tiesību aktu izpildei pārtikas un barības sfērā. Iestādes, kas saņem informāciju, kura ir dienesta noslēpums, nodrošina tās aizsardzību saskaņā ar 1. punktu.

▼B

2. IEDAĻA

ĀRKĀRTAS SITUĀCIJAS

53. pants

Ārkārtas pasākumi attiecībā uz pārtiku un barību, kuras izcelsme ir Kopienā vai kura importēta no kādas trešās valsts

1. Ja ir acīmredzams, ka pārtika vai barība, kuras izcelsme ir Kopienā vai kura importēta no kādas trešās valsts, var radīt nopietnu risku cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi un ka šo risku nevar apmierinoši novērst ar attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, tad Komisija saskaņā ar 58. panta 2. punktā noteikto procedūru pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma atkarībā no situācijas nopietnības tūlīt pieņem vienu vai vairākus šādus pasākumus:

a) attiecībā uz Kopienas izcelsmes pārtiku vai barību:

   i) aptur attiecīgās pārtikas laišanu tirgū vai lietošanu;

   ii) aptur attiecīgās barības laišanu tirgū vai izmantošanu;

   iii) izstrādā īpašus nosacījumus attiecībā uz konkrēto pārtiku vai barību;

   iv) pieņem jebkurus citus atbilstīgus pagaidu pasākumus;

b) attiecībā uz pārtiku vai barību, kas importēta no kādas trešās valsts:

   i) aptur konkrētās pārtikas vai barības importu no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas un attiecīgā gadījumā no tranzīta trešās valsts;

   ii) izstrādā īpašus nosacījumus attiecībā uz konkrēto pārtiku vai barību no visas attiecīgās trešās valsts vai no tās daļas;

   iii) pieņem jebkurus citus atbilstīgus pagaidu pasākumus.

2. Tomēr ārkārtas gadījumos Komisija, apspriedusies ar attiecīgo(–ām) dalībvalsti(–īm) un informējusi pārējās dalībvalstis, var uz laiku pieņemt 1. punktā minētos pasākumus.

Pēc iespējas drīz un ilgākais 10 darbdienu laikā pasākumus, kas veikti, apstiprina, groza, atsauc vai pagarina saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, un Komisijas lēmuma iemeslus tūlīt dara publiski pieejamus.

54. pants

Citi ārkārtas pasākumi

1. Ja dalībvalsts oficiāli informē Komisiju par vajadzību veikt ārkārtas pasākumus, bet Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 53. pantu, tad minētā dalībvalsts var pieņemt pagaidu aizsargpasākumus. Tādā gadījumā tā tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

2. Komisija 10 darba dienu laikā iesniedz jautājumu izskatīšanai Komitejai, kas saskaņā ar procedūru, kura paredzēta 58. panta 2. punktā, izveidota ar 58. panta 1. punktu, lai pagarinātu, grozītu vai atceltu valsts pagaidu aizsardzības pasākumus.

▼B

3. Dalībvalsts piemēro valsts pagaidu aizsardzības pasākumus, līdz tiek pieņemti Kopienas pasākumi.

3. IEDAĻA

KRĪZES VADĪBA

55. pants

Vispārējais krīzes vadības plāns

1. Komisija ciešā sadarbībā ar Iestādi un dalībvalstīm izstrādā vispārēju krīzes vadības plānu pārtikas un barības nekaitīguma sfērā (še turpmāk "vispārējais plāns").

2. Vispārējā plānā precizē situāciju veidus, kas iekļauj tiešus vai netiešus riskus cilvēku veselībai, kurus rada pārtika un barība un no kuriem ar spēkā esošajiem noteikumiem nevarētu izvairīties, kurus nevarētu novērst vai samazināt līdz pieņemamam līmenim vai kurus nevar pienācīgi vadīt, tikai piemērojot 53. un 54. pantu.

Vispārējā plānā precizē arī praktiskās procedūras, kas vajadzīgas krīzes vadībai, tostarp piemērojamos pārredzamības principus un saziņas stratēģiju.

56. pants

Krīzes centrs

1. Neierobežojot Komisijas lomu Kopienas tiesību aktu piemērošanas nodrošināšanā, ja tā identificē situāciju, kas iekļauj tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai, kuru rada pārtika un barība un no kura ar spēkā esošajiem noteikumiem nevar izvairīties, kuru nevar novērst vai samazināt līdz pieņemamam līmenim vai kuru nevar pienācīgi vadīt, tikai piemērojot 53. un 54. pantu, Komisija tūlīt informē dalībvalstis un Iestādi.

2. Komisija tūlīt izveido krīzes centru, kurā piedalās Iestāde, un vajadzības gadījumā sniedz zinātnisku un tehnisku palīdzību.

57. pants

Krīzes centra uzdevumi

1. Krīzes centrs atbild par visas būtiskās informācijas vākšanu un novērtēšanu un par pieejamo iespēju identificēšanu, ar kurām pēc iespējas drīz un efektīvi izvairītos no riska cilvēku veselībai, minēto risku novērstu vai samazinātu līdz pieņemamam līmenim.

2. Krīzes centrs var prasīt palīdzību no jebkuras juridiskas vai privātas personas, kuras pieredzi tā uzskata par vajadzīgu, lai efektīvi vadītu krīzi.

3. Krīzes centrs regulāri informē sabiedrību par iesaistīto risku un veiktajiem pasākumiem.

▼B

V NODAĻA

PROCEDŪRAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M8

1. IEDAĻA

DELEĢĒŠANAS ĪSTENOŠANA, KOMITEJU UN STARPNIECĪBAS PROCEDŪRAS

57.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 28. panta 4. punktā, 29. panta 6. punktā un 36. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 26. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 28. panta 4. punktā, 29. panta 6. punktā un 36. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([1]).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 28. panta 4. punktu, 29. panta 6. punktu un 36. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

([1]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

▼B

58. pants

Komiteja

▼M5

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja (turpmāk "komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ([1]) nozīmē. Komiteja ir organizēta nodaļās, kas risina visus attiecīgos jautājumus.

Visas atsauces Savienības tiesību aktos uz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju uzskata par atsaucēm uz pirmajā daļā minēto komiteju.

▼M4

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais periods ir trīs mēneši.

▼M8

_____

▼B

59. pants

Komitejas funkcijas

Komiteja veic funkcijas, kas tai piešķirtas ar šo regulu un ar citiem attiecīgajiem Kopienas noteikumiem, gadījumos un apstākļos, kas paredzēti minētajos noteikumos. Tā var arī izskatīt jebkuru jautājumu, uz kuru attiecas minētie noteikumi vai nu pēc priekšsēdētāja ierosmes, vai pēc kāda tās locekļa rakstiska pieprasījuma.

60. pants

Starpniecības procedūra

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka kādas citas dalībvalsts veiktie pasākumi pārtikas nekaitīguma jomā vai nu nav saskaņā ar šo regulu, vai varētu ietekmēt iekšējā tirgus darbību, tad, neierobežojot citu Kopienas noteikumu piemērošanu, tā dara jautājumu zināmu Komisijai, kas tūlīt informē pārējās attiecīgās dalībvalstis.

2. Abas attiecīgās dalībvalstis un Komisija dara visu, lai atrisinātu problēmu. Ja nevar vienoties, tad Komisija par jebkuru attiecīgo strīdīgo zinātnisko jautājumu var pieprasīt Iestādes atzinumu. Minētā pieprasījuma noteikumus un termiņu, kurā Iestādei pieprasa sniegt atzinumu, nosaka, pēc apspriešanās ar abām attiecīgajām dalībvalstīm Komisijai un Iestādei savstarpēji vienojoties.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼B

2. IEDAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M9

61. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Komisija nodrošina, ka šīs regulas piemērošanu regulāri pārskata.

2. Līdz 2026. gada 28. martam un ik pēc pieciem gadiem pēc tam Komisija saskaņā ar savām vadlīnijām vērtē Iestādes sniegumu attiecībā uz tās mērķiem, pilnvarojumu, uzdevumiem, procedūrām un atrašanās vietu. Minētajā izvērtēšanā ietver arī 32.a panta ietekmi uz Iestādes darbību, īpašu uzmanību pievēršot attiecīgajai darba slodzei un personāla mobilizācijai, kā arī jebkādām izmaiņām Iestādes resursu sadalījumā, kas var būt notikušas, uz tādu darbību rēķina, kas ir sabiedrības interesēs. Minētajā izvērtēšanā jo īpaši ņem vērā iespējamo vajadzību mainīt Iestādes pilnvarojumu un šādu izmaiņu finansiālo ietekmi.

3. Veicot 2. punktā minēto pārskatīšanu, Komisija novērtē arī to, vai Iestādes organizatoriskā struktūra ir turpmāk jāatjaunina, ņemot vērā lēmumus par konfidencialitātes pieprasījumiem un atkārtotiem pieteikumiem, proti, izveidojot īpašu Apelācijas padomi vai izmantojot citus piemērotus līdzekļus.

4. Ja Komisija uzskata, ka, ņemot vērā Aģentūrai izvirzītos mērķus, piešķirtās pilnvaras un uzticētos uzdevumus, tās turpmāka darbība vairs nav pamatota, tā var ierosināt šīs regulas attiecīgos noteikumus attiecīgi grozīt vai atcelt.

5. Pārskatīšanu un izvērtēšanu konstatējumus Komisija paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un valdei. Minētos konstatējumus publisko.

61.a pants

Faktu vākšanas misijas

Komisijas eksperti veic faktu vākšanas misijas dalībvalstīs, lai novērtētu, vai laboratorijas un citas testēšanas infrastruktūras iestādes piemēro attiecīgos standartus to testu un pētījumu veikšanai, kuri Iestādei ir iesniegti kā daļa no kāda pieteikuma, un vai ir nodrošināta atbilstība 32.b panta 3. punktā izklāstītajam paziņošanas pienākumam, līdz 2025. gada 28. martam. Līdz minētajai dienai Komisijas eksperti veic arī faktu vākšanas misijas, lai novērtētu, vai minētos standartus piemēro laboratorijas un citas testēšanas infrastruktūras iestādes, kas atrodas trešās valstīs, ciktāl to nosaka attiecīgi nolīgumi un vienošanās ar minētajām trešām valstīm, tostarp 49. pantā minētajās.

▼M9

Uz neatbilstības gadījumiem, kas konstatēti minēto faktu vākšanas misiju laikā, vērš Komisijas, dalībvalstu, Iestādes, kā arī novērtēto laboratoriju un citu testēšanas infrastruktūras iestāžu uzmanību. Komisija, Iestāde un dalībvalstis nodrošina, lai tiktu veikti attiecīgi pasākumi pēc šādiem konstatētiem neatbilstības gadījumiem.

Faktu vākšanas misiju rezultāti tiek sniegti pārskata ziņojumā. Uz minētā ziņojuma pamata Komisija, ja vajadzīgs, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu īpaši attiecībā uz jebkādām nepieciešamām kontroles procedūrām, tostarp revīzijām.

▼B

62. pants

Norādes uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un Pastāvīgo Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteju

1. Kopienas tiesību aktos katru norādi uz Pārtikas zinātnisko komiteju, Dzīvnieku ēdināšanas zinātnisko komiteju, Zinātnisko veterināro komiteju, Pesticīdu zinātnisko komiteju, Augu zinātnisko komiteju un Zinātniskās vadības komiteju aizstāj ar norādi uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

2. Kopienas tiesību aktos katru norādi uz Pastāvīgo pārtikas produktu komiteju, Pastāvīgo lopbarības komiteju un Pastāvīgo veterinārijas komiteju aizstāj ar norādi uz Pastāvīgo pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteju.

Katru norādi uz Pastāvīgo augu veselības komiteju Kopienas tiesību aktos, kuru pamatā ir un starp kuriem ir Direktīva 76/895/EEK, Direktīva 86/362/EEK, Direktīva 86/363/EEK, Direktīva 90/642/EEK un Direktīva 91/414/EEK, kas attiecas uz augu aizsardzības līdzekļiem un maksimāli pieļaujamā atlieku līmeņa noteikšanu, aizstāj ar norādi uz Pastāvīgo pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteju.

3. Šā panta 1. un 2. punktā "Kopienas tiesību akti" ir visas Kopienas regulas, direktīvas un lēmumi.

4. Ar šo atceļ Lēmumu 68/361/EEK, Lēmumu 69/414/EEK un Lēmumu 70/372/EEK.

63. pants

Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūras kompetence

Šī regula neierobežo kompetenci, kas Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūrai piešķirta ar Regulu (EEK) Nr. 2309/93, Regulu (EEK) Nr. 2377/90, Padomes Direktīvu 75/319/EEK ([1]) un Padomes Direktīvu 81/851/EEK ([2]).

([1]) OV L 147, 9.6.1975., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/83/EK (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

([2]) OV L 317, 6.11.1981., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

▼B

64. pants

Iestādes darbības sākums

Iestāde sāk darbību 2002. gada 1. janvārī.

65. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 11. un 12. pantu un 14. līdz 20. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra.

Šīs regulas 29., 56., 57. un 60. pantu, kā arī 62. panta 1. punktu piemēro no zinātniskās komitejas un zinātnes ekspertu grupu locekļu iecelšanas dienas, ko paziņo, publicējot paziņojumu *Oficiālā Vēstneša* "C" sērijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.